

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

RIJEČ UREDNICE

Karizma nas Klanjateljica Krvi Kristove duboko je ukorijenjena u otajstvu smrti i uskrsnuća Isusova.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 22)

DRAGE SESTRE, DRAGI ČITATELJI NAŠEG ZAJEDNIŠTVA!

Evo nas opet zajedno, nadam se na radost svih nas! Zajedno smo oko *Zajedništva*, koje je još uvijek u previranju! Traži neko svoje novo vrijeme i novi oblik! Traži kvalitetniju i bolju suradnju...

U tom traženju *Zajedništvo* započinje novi hod novoga vremena! Naime, s ovim će brojem i od ove godine glasilo izlaziti 2 puta godišnje, za Krv Kristovu i za Božić.

Slijedom objektivnih razloga od ovoga broja izostavljamo rubrike *Korijeni i krila* te *Djelatnosti naših povjerenstava*.

Možda vam se novonastale promjene neće svidjeti, ali kako rekoh, radi se o realnim i praktičnim razlozima. No i dalje će svaki prilog naći svoje mjesto u glasilu, samo možda u nekoj drugoj rubrici.

Ovo *Zajedništvo* stavlja pred nas puno zanimljivosti: susret regionalnih uprava Europe, regionalni sabor, Papini poticaji kroz pitanja... Posebno nam *Odjeci i priloz*i donose bogatstvo životne radosti i ostvarenja ASC poslanja te

potiču da sva događanja u svojoj sredini pribilježimo i prosljedimo u svoje glasilo, jer ono je slika svake Klanjateljice.

Završavamo još jednu apostolsku godinu sa svim njenim dobrim i lošim stranama, ugodnim i teškim događanjima... Pred nama je vrijeme godišnjih odmora, vrijeme koje također traži ispunjenje svoje svrhe, stoga se odmorimo dopuštajući Gospodu da nam uz tjelesni odmor zacijeli možebitne duhovne rane...

Imajmo hrabrosti biti Klanjateljice Krvi Kristove, one koje svoju nadu stavljaju u Isusov bok i koje se oslanjaju na snagu njegove Krvi! Ovo vrijeme treba nas upravo takve pa radosno ostvarimo svoj poziv i poslanje! Nemojmo razočarati ni Boga ni sebe ni druge!

Vjerujući da imamo još mrvicu snage za ispunjenje života i ostvarenje životnoga sna, sestrički vas pozdravljam!

*s. Tomislava Ćavar,
glavna urednica*

SRETNA SVETKOVINA KRVI KRISTOVE

HIMAN KRVI KRISTOVOJ

Svi narodi, plješćite rukama
i kličite pjesmu radosnu Gospodinu.
Jer je Gospodin veoma uzvišen,
objavio nam milosrđe svoje.

Jer ne poštedi vlastitoga Sina svoga,
već ga dade za sve nas.
Da se spasimo i oslobodimo grijeha naših
Krvlju njegovom.

Da se Krvlju njegovom opravdamo
i izbavimo od srdžbe njegove.
Da mi koji s njim rastavljeni bijasmo
opet se pomirimo Krvlju Sina njegova.

Gospodine i Bože moj,
što da ti vratim za sve što si mi dao?
Uzet ću kalež spasenja
i zazvat ću moć te Krvli.

Pjevajte Isusu, svi sveti njegovi,
pjevajte i priznajte svetost njegovu.
Jer on nas je ljubio i oprao u Krvli svojoj
i postao pomoćnikom i Spasiteljem našim.

Navijeke budi slavljena Krv Isusova
jer nam učini ta čudesa.
Slavljen budi Isus navijeke
i neka se napuni nebo i zemlja
slavom Krvli njegove.

Isusu, Sinu Božjemu,
koji nas je otkupio
svojom Krvlju,
dođite poklonimo se!

sv. Marija De Mattias

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

**REGIONALNA
POGLAVARICA**

Naš identitet je vazmeni,
obilježen Krvlju Jagančevom.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 22)

ČESTITKA ZA SVETKOVINU KRVI KRISTOVE

1. srpnja 2014.

*Ljubimo Isusa
zbog velikog dobra otkupljenja
i zbog krvi koju je htio žrtvovati za nas
iz ljubavi.*

(sv. Marija De Mattias)

*Drage sestre,
nalazimo se pred naslovnom svetkovinom
Predragocjene Krvi Gospodina našega Isusa Krista,
koja nas svake godine poziva da zastanemo i upitamo se
jesmo li zahvalne Isusu na daru otkupljenja
te širimo li slavu njegove Krvi
kroz djelatnu ljubav i pobožnost prema cijeni otkupljenja.
U molitvi i čežnji da obnovimo žar ljubavi prema Isusu raspetom
i dušama za koje je prolio svoju Krv
želim svima sretnu svetkovinu Krvi Kristove.*

*s. Ana Marija Antolović,
regionalna poglavarica,
i suradnice*

IZ OKRUŽNICA REGIONALNE POGLAVARICE

Drage sestre!

Nedavno smo proslavile svetkovinu Krvi Kristove. Vjerujem da je svaka od nas i sve naše zajednice živjela trenutke slavlja kao posebnu mogućnost zahvaljivanja Gospodinu za dar otkupljenja te osjetila ljepotu, bogatstvo, dubinu i zahtjevnost dara naše karizme.

Zahvaljujem Gospodinu za sve štovatelje Krvi Kristove koji su nam se pridružili u slavlju u mnogim našim zajednicama i župama u kojima djeluju Klanjateljice. Posebno smo doživjele bogatstvo zajedništva s onima koji su sudjelovali na noćnom klanjanju u Ludbregu i našoj kapelici na Miramarskoj. Mnogi vjernici laici su nam veliko svjedočanstvo i izazov. Radujemo se da skupa s nama cijene bogatstvo naše karizme i duhovnost te s puno pouzdanja i zanosa mole i zazivaju snagu Krvi Kristove. Neka nam ovaj mjesec, na poseban način posvećen štovanju cijene našega spasenja, bude nova prilika za uranjanje u tajnu Ljubavi koja se žrtvuje do kraja kako bi dragocjeni biser koji smo primile, a možda je negdje zatrpan i pomalo uprljan, opet zasjao punim sjajem. Pozivam sebe i vas da se hrabro i iskreno upitamo: Gdje je moje blago? Koji su sadržaji mojih razmišljanja? Kome se klanjam u slobodnim satima i danima? Čime hranimo svoje oči, pameti i srca?

(iz okružnice od 10. srpnja 2014.)

Drage sestre!

Želim sa svima vama podijeliti još jednu našu veliku brigu, brigu za nova zvanja, što treba biti naša zajednička briga. Svjesne smo da je žetva velika, a radnika malo. Znamo da Gospodin poziva, jer On je gospodar žetve, ali je također i rekao: „Molite Gospodara da pošalje radnike u žetvu svoju.“

Godinama imamo mjesečni raspored prema kojem svaki dan jedna ili više zajednica moli za zvanja. Pitanje je činimo li to i na koji način. Možda nakanu za zvanja spomenemo reda radi, a možda zaboravimo čak i to.

Pozivam svaku od nas i sve naše zajednice da pojačamo molitvu za duhovna zvanja tako da svaka od nas i svaka zajednica odredi vrijeme klanjanja pred Presvetim te također i posti na tu nakanu. Potičem zajednice u kojima ima više bolesnih i starijih sestara da na poseban način mole pred Presvetim i zazivaju Krv Kristovu na nakanu za zvanja. No ne zaboravimo da naša žarka molitva treba ići uz radosno svjedočenje vlastite posvete, a uza sve to trebamo biti i kreativne te poduzimati još neke konkretne korake kao npr. pozvati, potaknuti i ponuditi duhovne sadržaje mladima. Ne zaboravimo da smo sve mi došle preko nekoga, netko nas je oduševio i pokazao nam kako je lijepo služiti Gospodinu.

... Posljednjih tjedana nevolje su došle na naša kućna vrata i u naše obitelji. Potičem sebe i svaku od nas da se zapitamo što osobno i kao zajednica možemo učiniti. Svakako trebamo moliti, ali i konkretno se uključiti u pomaganje., suosjećati, ali biti spremne i na malo više žrtve i odricanja. Trebamo se zanimati za one koji su pogođeni nevoljom bilo kojeg oblika. Upitajmo se znamo li koje naše sestre imaju rodbinu na poplavljenim područjima. Jesmo li ih pitale što proživljavaju i kako se nose s tim osjećajima?

...Sestre s Filipina, koje su prije nekoliko mjeseci proživjele slična iskustva sa svojim narodom između ostalog pišu: „Možemo zamisliti razaranja i patnje koje to sa sobom nosi. To su iskustva koja mijenjaju naše živote, mijenjaju ih zauvijek.“ Potaknute riječima sestara s Filipina pitajmo se: Mijenja li susret s patnjom tolikih naših sunarodnjaka naše živote ili smo površne i puštamo da sve prolazi pokraj nas jer smo zatrpane sitnim brigama vlastite komotnosti te sitničavim zanovijetanjima i nezadovoljstvima.

(iz okružnice od 7. lipnja 2014.)

s. Ana Marija Antolović, regionalna poglavarica

regionalna kuća Klanjateljica Krvi Kristove (Zagreb, Tuškanac 56)

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

REGIONALNA UPRAVA MEĐU NAMA

Čitavim svojim životom,
posebno u Euharistiji i drugim molitvama,
klanjamo se Kristu Gospodinu
koji nas je otkupio svojom Krvlju.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 28)

SUSRET S MLADIM SESTRAMA

Što možemo danas učiniti kao Klanjateljice

Susret sestara mlađe životne dobi (do 50 godina) s članicama regionalne uprave Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb održan je 24. svibnja 2014. u Zagrebu, Miramarska cesta 100. Osim dijeljenja zajedništva i radosti, bio je to i formativni susret.

Izlaganje salezijanca don Damira Stojića na temu *Vrijednost i izazov posvećenog života u današnjem svijetu*, u dopodnevним satima pratilo je 26 nazočnih sestara među kojima su bile i sestre juniorke sa svojom odgojiteljicom sestrom Bernardom Krištić.

U izlaganju je na poseban način istaknuta ljepota posvećenog života kao eshatološkog znaka u današnjem svijetu.

Popodnevni rad bazirao se na razmišljanju u skupinama, a zatim u plenumu, o važnim segmentima života i djelovanja Klanjateljica u današnjem svijetu te traženju odgovora na pitanje koje korake trebamo učiniti da oživimo svoju duhovnost i apostolat zvanja.

Iz bogatstva razmišljanja, pitanja i odgovora, oblikovano je usmjerenje i poziv: kao Klanjateljice osjećamo se pozvanima danas živjeti autentično svoj posvećeni život u svojim zajednicama i mjestima svoga poslanja, širiti i dijeliti ASC duhovnost, angažirati se u radu s mladima, biti solidarne s ugroženima, birati život njegujući stavove pomirenja, radosti i nade.

s. Vesna Abramović

GODIŠNJA VIZITACIJA U 2014.

s. ANA Marija ANTOLOVIĆ, *regionalna poglavarica*

Ivanec (7. - 12. veljače), Banja Luka - Novi Nazaret (14. - 19. veljače),
Banja Luka - *biskupski ordinarijat* (15. - 16. veljače), Okučani (19. - 21. veljače),
Zagreb - *Miramarska* (22. - 25. veljače), Kutina (7. - 9. ožujka),
Sindelfingen (24. - 26. ožujka), München (26. - 30. ožujka),
Kufstein (3. - 4. travnja)

s. FINKA DOLIBAŠIĆ, *regionalna savjetnica*

Slavonski Brod (9. - 11. veljače), Nova Gradiška (12. - 13. veljače),
Silba (15. - 16. veljače), Olib (16. - 18. veljače),
Sukošan (19. - 20. veljače), Zadar (20. - 21. veljače),
Ražanac (22. - 23. veljače), Kongora (17. - 19. ožujka),
Glamoč (19. - 21. ožujka)

s. MARA MATIJEVIĆ, *regionalna savjetnica*

Vidovice (10. - 12. veljače), Vukovar - *Borovo Naselje* (12. - 13. veljače),
Karlovac (15. - 17. veljače), Zagreb - *Podsused* (21. - 23. veljače),
Hrvatska Kostajnica (25. - 26. veljače), Bjelovar (6. - 8. ožujka),
Zenica (19. - 21. ožujka), Sarajevo (21. - 23. ožujka)

s. VESNA ABRAMOVIĆ, *regionalna savjetnica*

Nova Topola (6. - 8. veljače), Bosanska Gradiška (8. - 10. veljače),
Bihać (11. - 13. veljače), Vrsar (14. - 16. veljače)

s. TOMISLAVA ČAVAR, *regionalna savjetnica*

Zagreb - *Tuškanac* (25. - 28. veljače), Zagreb - *Vidovečka* (1. - 2. ožujka),
Zagreb - *Kaptol* (23. ožujka)

**DATUMI MOLITVE
ZA DUHOVNA ZVANJA
SVAKOG MJESECA
2013./2014.**

DATUM / ZAJEDNICA

1. Banja Luka – Novi Nazaret
2. Banja Luka – ordinarijat
3. Nova Topola
4. Bosanska Gradiška
5. Bihać
6. Zenica
7. Glamoč
8. Kongora
9. Zagreb – Podsused, Rim
10. Sarajevo
11. Vukovar – Borovo Naselje, Olib
12. Vidovice
13. Hrvatska Kostajnica
14. Kufstein
15. München
16. Sindelfingen, s. Boromeja Galić
17. Sukošan
18. Sydney
19. Adelaide
20. Zagreb – Tuškanac
21. Zagreb – Miramarska, Zadar
22. Ražanac, Vrsar
23. Zagreb – Kaptol
24. Zagreb – Vidovečka, Bjelovar
25. Ivanečki Vrhovec
26. Slavonski Brod
27. Okučani, Silba
28. Nova Gradiška
29. Kutina
30. Karlovac
31. sve zajednice

Zajednice koje mole 29. i 30. –
u veljači pomiču dan molitve na 28.

U mjesecima s 31 danom
u molitvu se uključuju sve zajednice.

**DUHOVNE VJEŽBE
U 2014.**

4. (navečer) - 10. (navečer) SIJEČNJA
IVANEČKI VRHOVEC
p. Mirko Nikolić, DI

20. (navečer) - 26. (navečer) SIJEČNJA
NOVA TOPOLA
p. Zvonko Šeremet, dehonijanac

2. (navečer) - 8. (navečer) OŽUJKA
NOVA TOPOLA
fra Pero Vrebac, OFM

31. OŽUJKA (navečer) - 6. TRAVNJA (navečer)
BANJA LUKA - NOVI NAZARET
s. Matija Pavić, ASC

4. (navečer) - 10. (navečer) SRPNJA
BANJA LUKA
p. Mijo Nikić, DI

7. (navečer) - 14. (ujutro) KOLOVOZA
IVANEČKI VRHOVEC
p. Niko Bilić, DI

24. REGIONALNI SABOR

2. ZASJEDANJE

1. - 4. svibnja 2014.

Zagreb, Miramarska cesta 100

RAD NA IZMJENI PRAVILNIKA

Rad na izmjenama Pravilnika Regije Zagreb i rad zasjedanja Sabora pripremile su i koordinirale sestre iz Povjerenstva za izmjenu Pravilnika Regije Zagreb: s. Tomislava Ćavar, s. Virginija Kolić, s. Zdravka Leutar i s. Ana Lipovac.

U lijepo uređenoj dvorani našeg samostana u Zagrebu, Miramarska cesta 100, okupilo se 29 članica Sabora koje su započele svoj rad 1. svibnja 2014. u 9 sati. Ulaskom u dvoranu zapaža se logo, projiciran na zid, koji je izradila s. Magdalena Šokić u želji da članice podsjeti na bit rada: PRAVI L(N)IK ASC REGIJE ZAGREB.

Rad Sabora započeo je molitvom Duhu Svetomu i osluškivanjem poticaja iz Knjige Mudrosti, na koje se odgovaralo zazivom: *Daruj nam, Bože, duha mudrosti!* Potom je s. Ana Marija Antolović, regionalna poglavarica i predsjednica Sabora, otvorila zasjedanje.

Za službe u Saboru predložene su i izabrane sestre:

s. Renata Piličić i s. Lucija Bijelić - brojiteljice glasova

s. Vesna Abramović - tajnica Sabora

s. Mirjana Juranović i s. Matija Pavić - pomoćne tajnice

s. Viktorija Košak - parlamentarka

s. Mirjam Kuštreba - izjaviteljica

Nakon usvajanja dnevnog reda, započeo je rad na Pravilniku koji se sastoji od tri dijela: I. Regionalni sabor, II. Regionalna uprava i III. Mjesne redovničke zajednice. Kroz 4 dana rada, članice Sabora su od prijedloga pristiglih ih svih zajednica, koji se odnose na Pravilnik

Regije Zagreb, i dosadašnjeg teksta, radile na sastavljanju novog Pravilnika, usklađenog s promijenjenim i aktualnim dokumentima naše međunarodne Družbe. Naporan i zahtjevan rad osjetno je pratilo svjetlo Duha Svetoga i snaga Kristove Krvi! Članice su s puno odgovornosti raspravljale i donosile odluke. Rasprava se temeljila na aktualnom tekstu, prijedlozima iz zajednica, iskustvima iz života, ali se pogled protezao i na budućnost pod vidom realnog stanja ASC Regije Zagreb i njezine budućnosti.

Rad na izmjenama nastavljen je 31. svibnja 2014. kada su i usvojene izmjene Pravilnika Regije Zagreb. Članice Sabora zahvalne su Gospodinu za pomoć u trenucima nejasnoće i za dovršetak napornoga rada.

Nakon unošenja promjena i korekcija teksta te lekture i prijevoda, Pravilnik treba poslati na odobrenje vrhovnoj poglavarici i njezinu Vijeću u Rim.

s. Mirjam Kuštreba,

s. Vesna Abramović

ČLANICE SABORA

ČLANICE PO SLUŽBI – REGIONALNA UPRAVA

Antolović, s. Ana Marija
Dolibašić, s. Finka
Matijević, s. Mara
Abramović, s. Vesna
Čavar, s. Tomislava (predsjednica
Povjerenstva za izmjenu Pravilnika
Regije Zagreb)
Ferketin, s. M. Anita

ČLANICE PO IMENOVANJU

Povjerenstvo za izmjenu Pravilnika
Kolić, s. Virginija
Leutar, s. Zdravka
Lipovac, s. Ana

Ekipe za početnu formaciju

Krištić, s. Bernarda
Kraševac, s. Melita
Petra
Pavić, s. Matija

I Z A B R A N E ZASTUPNICE

Abramović, s. Nada
Bilanović, s. Marija
Bjelkanović, s. Josipa
Cukar, s. Laura
Čurić, s. Rozarija
Dolibašić, s. Imelda
Juranović, s. Mirjana
Katović, s. Martina
Košak, s. Viktoria
Kuštreba, s. Mirjam
Milković, s. Cecilija
Miljak, s. Karolina
Pezer, s. Zdenka
Piličić, s. Renata
Radovac, s. Ljubica
Škarica, s. Emanuela
Šumić, s. Ljubica

IZ VREDNOVANJA SABORA

TVOJI DOJMOVI O SABORU...

- *ozbilnost u radu
- *konstruktivni doprinosi
- *traženje dobrih rješenja
- *uglavnom kvalitetno vođenje rasprave
- *učinkovita dinamika rada
- *stručno, dobro pripremljeno i vođeno
- *dobro i zauzeto sudjelovanje sestara
- *pohvale za koordiniranje i vođenje
- *aktivne članice
- *međusobna tolerancija
- *dobra zastupljenost mlađih članica
- *točnost i držanje dnevnoga reda
- *dobra pripremljenost Povjerenstva
- *posvećeno dosta vremena radu sabora
- *gostoljubiva kućna čeljad
- *sve pohvale za rad i vodstvo sabora
- *vidi se da je uloženi veliki trud te je napravljen dobar posao, neka Duh Sveti zalije svojom blagom milošću
- *zahtijevan, dobro pripremljen
- *sloboda izražavanja različitosti mišljenja
- *atmosfera zajedništva i zauzetosti
- *dobro smo radile s obzirom na naporan (pravni) materijal
- *hvala Povjerenstvu
- *hvala za trud
- *radna atmosfera
- *zauzetost za zajedničko dobro
- *animatorice izvrsne
- *regionalna poglavarica u stavu slušanja – super
- *tajnica nevjerojatno izdržljiva i strpljiva
- *sestre slobodno interveniraju
- *puno toga dobrog a lijepoga
- *puno bolje, nego na 1. zasjedanju
- *iscrpjujuć i naporan rad
- *Povjerenstvo dobro koordiniralo rad sabora
- *vremenski okviri za rad loše predviđeni
- *osobno sam malo sudjelovala u radu
- *sudionice točne i aktivne
- *radilo se zauzeto i marljivo

- *Povjerenstvo snalažljivo
- *prilagodljive i zauzete za dobar ishod, makar se odricale svoga
- *radujem se da sam svjedokinja dobrog rada i suglasja
- *drago mi je da se nijedna ASC nije zakačila za svoje mišljenje pa smo mogle ići dalje ili se vraćati na staro
- *baš smo izdržljive!!!
- *izvjestiteljica zakazala u izvršavanju svoje dužnosti

PRIMJEDBE I PRIJEDLOZI

- *prema discipline
- *poštivanje dok druga sestra govori, tj. „zvona“
- *pojedine se ponavljaju (ponavljaju već rečeno)
- *izabrati odlučniju i oštriju parlamentarku
- *ograničiti vremensko trajanje intervenata
- *neke osobe previše govore, a malo kažu
- *razvijati svijest da je sudjelovanje na saboru i aktivno praćenje, a ne samo glasni i česti interventi
- *kod svakog redovnog sabora revidirati neke točke pravilnika koje je „vrijeme pregazilo“
- *neki dijelovi diskusija mogli su biti bolje vođeni i usmjeravani
- *ograničiti javljanje istih kako bi druge mogle izraziti svoje razmišljanje
- *prečesto se javljaju iste osobe
- *neke članice trajno šute
- *neke u grupi imaju jedno mišljenje, a u plenumu se povedu za drugima, posebno za sestrama iz regionalne uprave
- *reducirati intervente i ograničiti replike
- *više poticati na kulturu dijaloga
- *naglasiti da su molitveni trenuci jako važni

(Na završnom danu zasjedanja sudjelovale su
23 zastupnice od ukupnog broja 29;
upitnik vrednovanja ispunilo je 16 zastupnica.)

IZ REGIONALNOG TAJNIŠTVA

VIJESTI

*Među brojnim vjeroučiteljima osnovnih škola i Klanjateljice su bile sudionice Katehetske zimske škole održane 8.-10. siječnja 2014. na zagrebačkoj Šalati. Pod sloganom „Govoriti znači ljubiti“ (usp. Dei verbum, br. 21), Nacionalni katehetski ured HBK i Agencija za odgoj i obrazovanje pri Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta željeli su približiti postupnost kao princip naviještanja u vjeronauku u školi i novoj evangelizaciji.

*Članice regionalne uprave susrele su se 11. siječnja 2014. u regionalnoj kući u Zagrebu sa sestrama koje su završile izobrazbu za voditeljice bibliodrame. U zajedničkom razgovoru razmotrile su više prijedloga o mogućnostima njihova angažmana na tom području i vizijama za budućnost.

*Povodom Dana posvećenog života, Hrvatska konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) priredila je 27. siječnja 2014. konferenciju za novinare s temom *Skrb redovništva za djecu bez adekvatne roditeljske skrbi* u prostorijama HKVRPP-a, Prilaz Gjüre Deželića 75 u Zagrebu. Okupljenim novinarima, redovnicama i redovnicima, među kojima su bile i Klanjateljice, predstavljeno je djelovanje Stadlerovog dječjeg doma Egipat iz Sarajeva kojeg vode Služavke Maloga Isusa (Provincije Bezgrješnog Začeca BDM) i Kuće sv. Josipa za nezbrinutu djecu iz Hrvatskog Leskovca koju vode Karmelićanke Božanskog Srca Isusova.

*Teološko pastoralni tjedan u Zagrebu s temom „Siromašna Crkva - Crkva za siromašne u novoj evangelizaciji“ održan je 28.-30. siječnja 2014. u Međubiskupijskom sjemeništu u Zagrebu.

*Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović sudjelovala je na seminaru *Nova evangelizacija i redovništvo* koji je za članice HKVRPP-a održan

u Duhovnom centru *Karmel sv. Ilije* na Buškom jezeru od 26. veljače do 1. ožujka 2014.

*S. Snježana Pavlović uspješno je položila stručni ispit za zvanje socijalnog radnika 8. ožujka 2014. u Zagrebu. Čestitamo!

*S. Marija Bilanović po završetku studija primila je diplomu na svečanoj promociji 11. ožujka 2014. u prigodi proslave Dana KBF-a Sveučilišta u Zagrebu. S. Marija je diplomirala početkom listopada 2013. na Katehetskom institutu KBF-a i stekla akademski naziv magistra religiozne pedagogije i katehetike. Diplomski rad je pisala o temi *Božje čovjekoljublje kao sastavnica kršćanskog odgoja prema Klementu Aleksandrijskom*, mentor: prof. dr. sc. Ivan Bodrožić. Čestitamo!

*U našem samostanu u Zagrebu, Vinobreška 16, održane su duhovne vježbe 14.-16. ožujka 2014. na temu *Raduj se daru otkupljenja* za ASC pridružene i članove zajednica Krvi Kristove iz Karlovca, Bihaća, Kutine i Podsuseda, a voditeljice su bile s. Mara Matijević, s. Matija Pavić i s. Marija Pujić.

*U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na Belafuži u Zadru, 29. ožujka 2014., u ozračju korizmenog vremena, održana je duhovna obnova u kojoj je sudjelovalo 100 članova zajednica Krvi Kristove iz Bihaća, Knina, Poličnika, Suhovara, Ražanca, Jovića, Rtine i Zadra, a voditeljice su bile s. Mara Matijević i s. Marija Pujić. Također su proteklih mjeseci održane duhovne obnove za zajednice Krvi Kristove u Opuzenu, Osijeku, Lovasu, Ivancu, Karlovcu, Križevcima i Bjelovaru.

*U organizaciji Centra ASC duhovnosti i Povjerenstva za ASC pridružene i zajednice Krvi Kristove te u suradnji s Misionarima Krvi Kristove, na Križnom putu u Ludbregu 30. ožujka 2014. okupio se velik broj sestara i laika.

*Na regionalnom saboru Regije Schaan 1.-2. travnja 2014. sudjelovala je regionalna poglavarica naše Regije s. Ana Marija Antolović.

*Tradicionalni korizmeni susret zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića s

redovnicama održanom 3. travnja 2014. u dvorani Vijenac Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta, Kaptol 29a u Zagrebu. Susret je započeo Večernjom, a potom je kardinal Bozanić uputio svoju pastirsku riječ okupljenim redovnicama među kojima je bilo i 10-tak Klanjateljica.

*S. Snježana Pavlović sudjelovala je od 4. travnja do 31. svibnja 2014. na internacionalnom seminaru u Firenzi „Gdje je tvoje blago, ondje je i tvoje srce“ (Mt 6, 21) zajedno s još 16 mlađih sestara Klanjateljica Krvi Kristove iz cijeloga svijeta u organizaciji Međunarodnog centra ASC duhovnosti.

*Obrana licencijatskog rada s. Mirjane Juranović o temi *Razumijevanje i ostvarivanje vrednote zajedništva u redovničkim zajednicama u Hrvatskoj od Drugog vatikanskog sabora do danas*, mentor: prof. dr. sc. Stjepan Baloban, održana je 14. travnja 2014. na KBF-u u Zagrebu, Vlaška 38. Obranom licencijatskog rada s. Mirjana je stekla naziv magistra teoloških znanosti (lic. theol.). Čestitamo!

*S. Jagoda Nikić uspješno je položila stručni ispit iz sestrinstva (stručna prvostupnica / baccalaurea/ sestrinstva) u Zagrebu 15. travnja 2014. Čestitamo!

*O Uskrsu 2014., naša Internet stranica www.klanjateljice.hr obnovljena je izgledom i sadržajima. Na tome se i dalje radi, a potrebna je suradnja i zalaganje svih sestara Regije.

**Na slobodu pozvani* - geslo je susreta hrvatske katoličke mladeži održanog u Dubrovniku 26.-27. travnja 2014. na kojem je sudjelovalo 35.000 mladih katolika iz Hrvatske i svijeta, I Klanjateljice su se pridružile mladima u molitvi, pjesmi i vjeri u radosnom ozračju.

*S radošću smo pratile, barem u duhu, slavlje proglašenja svetim pape Ivana Pavla II. i pape Ivana XXIII. 27. travnja 2014. u Rimu.

*Drugo zasjedanje 24. regionalnog sabora održano je 1.-4. svibnja 2014. u našem samostanu u Zagrebu, Miramarska 100. Ukupno 29 članica Sabora radilo je na izmjenama Pravilnika Regije

Zagreb prema dnevnom redu i dinamici koju je pripremio Povjerenstvo sabora u sastavu: s. Tomislava Čavar, s. Virginija Kolić, s. Ana Lipovac i s. Zdravka Leutar.

*U Duhovnom centru Karmel sv. Ilije na Buškom jezeru, o. Jakov Mamić vodio je seminar na temu *Nova evangelizacija i redovništvo*, u organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica. Na seminaru održanom 7.-10. svibnja 2014. sudjelovale su i naše sestre: s. Ljiljana Meštrović, s. Dragomira Milić, s. Marijana Pintarić, s. Loreta Stipić i s. Mira Pokrajčić.

*U duhu solidarnosti s djecom s teškoćama u razvoju kao i odraslim osobama s invaliditetom, Zaklada Marija De Mattias organizirala je susret pod nazivom GOZBA LJUBAVI koji je održan 10. svibnja 2014. u Caritasovoj kući Bl. Alojzije Stepinac u Brezovici, Brezovička cesta 98. U pripremu i realizaciju susreta s. Ljubica Radovac, voditeljica razvoja programa Zaklade MDM, uključila je volontere i suradnike među kojima je bilo i nekoliko naših sestara.

*Susret na kojemu se okupilo 30-tak voditelja Zajednica Krvi Kristove održan je 10. svibnja 2014. u Zagrebu, Miramarska 100. Susret je pripremio Povjerenstvo za zajednice Krvi Kristove i ASC pridružene, a dio susreta animirao je don Stjepan Bolkovac, SDB, uz sadržajno i bogato predavanje na temu *Lik voditelja/ice u svjetlu duhovnosti karizme Krvi Kristove*.

*Pet članica regionalne uprave Regije Zagreb - regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović, regionalna ekonomica s. Anita Ferketin te regionalne savjetnice: s. Finka Dolibašić, s. Mara Matijević i s. Vesna Abramović - boravile su u Acutu i Rimu od 12. do 19. svibnja 2014. Zajedno s članicama regionalnih uprava iz Italije, Schaana i Wroclawa sudjelovale su na prvom susretu regionalnih uprava Kontinentalnog područja Europe u Acutu.

*Članice regionalne uprave su u nedjelju, 18. svibnja 2014., na 11. obljetnicu kanonizacije

Marije De Mattias, na Trgu sv. Petra u Vatikanu nazočile nagovoru pape Franje uz molitvu *Kraljice neba* u kojem je, između ostalog, pozvao cijeli svijet na molitvu za poplavljene u BiH i Srbiji.

*Sredinom svibnja 2014. iz sredstava komunikacije doznale smo i pratile vijesti o strašnim poplavama u Bosni i Hercegovini, Srbiji i na kraju u Hrvatskoj, a sestre su u nekim krajevima bile i protagonistice događanja, ponajviše Vidovicama, u Banja Luci, Hrv. Kostajnici. Najteže stanje je u Vidovicama, koje su poplavljene, a sestre su 18. svibnja zajedno s ostalim pučanstvom izmještene u Orašje.

*Obitelji i rodbina naših sestara imaju djelomičnu ili potpunu štetu na obiteljskim kućama te gospodarskim zgradama, poljima, usjevima i vrtovima u sljedećim mjestima: Vidovice, Kopanice, Gornja Dubica (Odžak), Oštra Luka – Bok, Donji Vukšić (Ulice), Gorice (Brčko).

*Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović zajedno s drugim sestrama posjetila je više puta poplavljena područja te je nakon povratka sestara u Vidovice sudjelovala u uređenju kuće u kojoj su podrumske prostorije potpuno poplavljene.

*Redoviti susret sestara juniorki s odgojiteljicom sestrom Bernardom Krištić održan je 23.-25. svibnja 2014. u našem samostanu u Zagrebu, Miramarska 100. Susret je nadahnut predavanjem o. Jakova Mamića *Tamna noć sv. Ivana od Križa* i don Damira Stojića o temi *Vrijednost i izazov posvećenog života u današnjem svijetu*.

*Mlađe sestre Regije Zagreb susrele su se s članicama regionalne uprave 24. svibnja 2014. u Zagrebu, Miramarska 100. U skupinama i u plenumu raspravljalo se i dijelilo razmišljanja o važnim segmentima života i djelovanja Klanjateljica u današnjem svijetu te traženju odgovora na pitanje koje korake trebamo učiniti da oživimo svoju duhovnost i apostolat zvanja.

*S. Božena Ferketin, odgojiteljica u Dječjem

vrtiću Jordanovac Školskih sestara franjevki u Zagrebu, Jordanovac 55, sudjelovala je 24. svibnja 2014. u svečanoj proslavi 20. obljetnice njegova djelovanja.

**Škola kao mjesto iskustva i traganja* bila je tema Katehetske proljetne škole koja je u organizaciji Nacionalnog katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje održana 30. i 31. svibnja u dvorani «Vijenac» Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, na kojoj su sudjelovale i Klanjateljice, vjeroučiteljice u osnovnim i srednjim školama.

*U našem samostanu u Zagrebu, Miramarska 100, nastavljen je 31. svibnja 2014. rad na izmjeni Pravilnika Regije Zagreb. Time je završeno Drugo zasjedanje 24. regionalnog sabora.

*Na Danima pokreta i udruga Zagrebačke nadbiskupije održanima 6.-7. lipnja 2014. pod nazivom *Evangelizacija na Zrinjevcu*, sudjelovale su i predstavnice Zajednice Krvi Kristove: s. Mara Matijević, s. Ancilla Vukoja i s. Sunčica Kunić te nekoliko laikinja.

*S. Tarzicija Medven stigla je 19. lipnja 2014. iz Sydneya u Zagreb. Dobro došla! Nadamo se da će za vrijeme svoga boravka u Regiji imati prilike susresti se s mnogim sestrama i zajednicama.

*Uzoritom kardinalu mons. Josipu Bozaniću, nadbiskupu zagrebačkom, izrazile smo čestitke prigodom 25. obljetnice biskupske službe koju je proslavio 20. i 21. lipnja 2014. u Zagrebu.

*Brojne Klanjateljice molitvom su pratile br. Marijana Zubaka, Misionara Krvi Kristove (CPPS), povodom njegova svećeničkog ređenja, a neke su sudjelovale i na svečanom euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali 21. lipnja 2014.

*Uoči svetkovine Predragocjene Krvi Gospodina našega Isusa Krista, 28./29. lipnja 2014., Misionari Krvi Kristove i Klanjateljice Krvi Kristove zajedno s brojnim članovima Zajednica Krvi Kristove sudjelovali su u noćnom bdijenju u svetištu Predragocjene Krvi

Kristove u Ludbregu pod geslom *Krv Kristova, vrelo milosrđa, radost i snaga otkupljenih.*

**Noć klanjanja i molitve* uoči svetkovine Krvi Kristove, 30. lipnja 2014., u kapelici našega samostana u Zagrebu, Miramarska 100, okupila je sestre, svećenike i vjernike laike na klanjanje i molitvu za različite potrebe suvremenog svijeta.

*U nedjelju, 6. srpnja 2014., za vrijeme svečane promocije doktora znanosti i umjetnosti, s. Viktoria Košak primila je doktorsku diplomu za znanstveno područje: humanističke znanosti, povijest, hrvatska i svjetska moderna i suvremena povijest. Svečanosti su nazočili njezini roditelji Ivan i Ružica Košak, a u ime redovničke zajednice s. Vesna Abramović. Čestitamo!

*Pet naših sestara juniorki - s. Lucija Bijelić, s. Monika Kajić, s. Ivana Husnjak, s. Laura Cukar i s. Sunčica Kunić - obnovit će privremene zavjete 14. kolovoza 2014. u Ivanečkom Vrhovcu.

*Posljednjih mjeseci više naših sestara pozvano je nositi križ bolesti i nemoći: s. Judita Baljkas, s. Miroslava Ivanko, s. Anita Krištić, s. Mira Pokrajčić, s. Marcijana Krištić, s. Damjana Kovačević, s. Berhmana Dominković, s. Edita Janko... Budimo im potpora svojom molitvom.

PROMJENE U NAŠIM SLUŽENJIMA

*Krajem siječnja 2014., s. Anđela Jurinić imenovana je poglavaricom zajednice u Adelaide, a s. Slavica Turčić odgovornom sestrom za područje Australije.

NOVI BROJEVI TELEFONA/MOBITELA

*Zaklada MDM: +385 (0)99 4949 492

*Regija Zagreb: +385 (0)95 8303 648

NOVA E-ADRESA Knjižnice „Sv. Josip“, Bihać:
svjosip.knjiznica@gmail.com

*pripremila s. Vesna Abramović,
regionalna tajnica*

ZAZIVAM TE

Gospodine!

Nek tvoja ljubav
ispuni moje srce.

Nek tvoja dobrota
pokreće moja djela.

Nek tvoj mir
bdije nada mnom.

Nek tvoja moć
uzdržava moj život.

Nek tvoje oko
nadzire moje korake.

Nek mi tvoja riječ
bude zaštita i oslonac.

Nek me tvoja ruka
brani od svake opasnosti.

Nek me tvoje milosrđe
približi svakom čovjeku.

Nek me tvoja veličina
potiče na velikodušnost.

Nek me tvoja mudrost
uči dobrim djelima.

Nek me tvoje radosti
navode da druge darujem radošću.

Neka tvoji putevi
usmjeruju moje življenje.

Neka tvoja vjernost
bude za me uzor,

a tvoje utjelovljenje razlog
mom trajnom zahvaljivanju...

Adalbert Ludwig Balling

ZAHVALA S. ANCILLE VUKOJA

Drage moje sestre!

Ovom prilikom želim vam izraziti svoju duboku i sestrinsku zahvalnost za izraze sućuti i podrške povodom smrti mog dragog brata Ante! Hvala vam za molitve koje ste uputile dobrom Bogu za njegovu plemenitu dušu kao i za mene za vrijeme njegove bolesti, što sam proživljavala s njim u tim trenucima. Hvala svima koje su sudjelovale na njegovom ispraćaju.

Molim Boga da vam svima uzvрати stostruko vašu sestrinsku ljubav i bliskost. Vjerujem da to čini i moj brat Ante koji, uvjeren sam, uživa u Božjoj blizini. Tješi me to što je gdje je god djelovao kao svećenik ostavio iza sebe svijetli trag istinskog ljudskog i svećeničkog života.

Hvala na poseban način s. Karolini i sestrama moje zajednice koje su mi bile potpora i podrška! Molim da vam svima Bog bude nagrada već ovdje na zemlji.

Sestrinski vas sviju pozdravlja

zahvalna vam s. Ancilla

ZAHVALA S. STELE KOVAČEVIĆ

Drage sestre!

Puno vam hvala u moje ime i ime obitelji moga pokojnoga brata Marka Kovačevića za upućene molitve, sućut i sudjelovanje na sprovodu.

Neka Gospodin njegovoj plemenitoj duši udijeli vječni mir i radost.

s. Stela

ZAHVALA S. DRAGICE I S. BOŽENE FERKETIN

Drage sestre,

ovim putem želimo vam zajedno s tatom, sestrama, nevjestom i bratovom djecom iskreno zahvaliti za podršku kroz teške i bolne dane zbog gubitka našega brata Stjepana.

Svi smo osjetili vašu brigu na različite načine. Neka vam Gospodin bude nagrada u svojoj beskrajnoj ljubavi.

Hvala svakoj sestri za molitve, izraze sućuti, dolazak na sprovod te liturgijsko sviranje i pjevanje na misi zadušnici.

Hvala našim zajednicama na Miramarskoj i Tuškancu za sestrinsku blizinu, ohrabrenje i podršku u svakom obliku.

Hvala i Regionalnoj upravi na čelu s regionalnom poglavaricom s. Ana Marijom Antolović jer su unatoč svojim obvezama pronašle vrijeme te došle na sprovod i tako nam pokazale svoju sestrinsku brigu i blizinu. Posebno zahvaljujemo za razumijevanje što možemo jedno vrijeme ostati sa svojom obitelji kako bismo im bile podrška u ovim teškim danima. Drage sestre, neka vam svima Gospodin uzvрати stostruko. I dalje se preporučamo u vaše molitve, posebno preporučamo da molite za dušu našeg pokojnog brata Stjepana te snagu cijeloj obitelji.

vaše zahvalne sestre Dragica i Božena

KAD NETKO ODE IZ TVOGA ŽIVOTA

*Kad netko ode iz tvoga života
Sve ode s njim, sve što je dotakla
Njegova ruka, i ništa neće biti isto.
Prazna postelja i otvorena vrata sobe.*

Zvonimir Golob

OBLJETNICE ZAVJETA

U 2014.

75 GODINA

s. Dobroslava Medven

2. veljače 1939.

50 GODINA

s. Lucija Grgić

s. Fabijana Jagodin

s. Virginija Kolić

s. Renata Piličić

15. kolovoza 1964.

25 GODINA

s. Nada Abramović

s. Ljiljana Marić

15. kolovoza 1989.

JUBILARNI ROĐENDANI

U 2014.

80 GODINA

s. Judita Baljkas

- rođ. 27. 9. 1934.

75 GODINA

s. Ancilla Vukoja

- rođ. 15. 3. 1939.

s. Leonija Ćuković

- rođ. 4. 5. 1939.

s. Ivana Ćerdić

- rođ. 17. 5. 1939.

s. Jelena Kančelarić

- rođ. 21. 5. 1939.

70 GODINA

s. Renata Piličić

- rođ. 25. 8. 1944.

60 GODINA

s. Finka Dolibašić

- rođ. 8. 3. 1954.

s. Loreta Stipić

- rođ. 11. 9. 1954.

50 GODINA

s. Vesna Abramović

- rođ. 2. 6. 1964.

IZ REGIONALNOG EKONOMATA

POPRAVCI I OBNOVE NAŠIH KUĆA

ZENICA

U jesen 2012. godine započela je obnova kuće u Zenici. Promijenjen je krov i vanjska stolarija, a glavni je ulaz premješten na dvorišnu stranu. Potom se stalo s daljnjom obnovom dok se ne iznađu novčana sredstva. Nadale smo se da će to biti u proljeće 2013. No tek su nedavno stigla novčana sredstva pa su radovi nastavljeni 16. lipnja 2014. Nadamo se da će ovaj put sve biti dovršeno do kraja.

SILBA

*Nakon Uskrsa je promijenjen krov na kući u Silbi. Skinut je ekološki opasan pokrov od azbestnih cementnih ploča i stavljen crijep s adekvatnom krovnom izolacijom te jedan krovni prozor. Sestre su zadovoljne i zahvalne za sve učinjeno.

OLIB

*U samostanu na Olibu već duže vrijeme sestre su ukazivale na dotrajalost sanitarnih čvorova i puknuće vodovodnih cijevi te smo uz malo duže pripreme konačno uspjele sve potpuno obnoviti. Iskopana je i nova crna jama jer je postojeća bila preplitka i slabo propusna.

BANJA LUKA - NOVI NAZARET

*Na jesen 2013. godine razmotrile smo mogućnost grijanja naših kuća ekološkim izvorima energije. Dobile smo ponude za ugradnju toplotnih pumpi. Odlučile smo krenuti sa samostanom Novi Nazaret u Banja Luci. U veljači 2014. započelo je kopanje bunara (jedan od 8, a drugi od 6 m) i kanala, postavljanje cijevi i kablova te ugradnja pumpi i pripadajućeg postrojenja u samoj kotlovnici. Nadamo se skorom dovršenju radova i puštanju novoga grijanja u pogon.

IVANEC

*Na samostanu u Ivancu trebalo je obnoviti krovne dimnjake, promijeniti popucali crijep i limariji te urediti ventilaciju, lift itd. Bogu hvala, ovoga proljeća uspjele smo riješiti i to.

Sve navedeno uspjele smo ostvariti uzdajući se u Božju providnost i dobre ljude te doprinosom naših zajednica. Zahvalne za svaki dar molimo da nas obilno prati Božji blagoslov i zagovor sv. Marije De Mattias.

*s. Anita Ferketin,
regionalna ekonomica*

KONTINENTALNO PODRUČJE EUROPA

Na Vrhovnom saboru 2011. nastavljena je reorganizacija Družbe na znakovitiji način - uspostavljanjem međusobnih odnosa, izmjenom duhovnoga blaga te osoba i materijalnih dobara. Družba Klanjateljica Krvi Kristove prisutna je na svim kontinentima. Organizirana je u kontinentalna područja, regije, distrikte, osnutke i misije.

Regija Zagreb zajedno s regijama Italija, Schaan i Wrocław pripadaju Kontinentalnom području Europa. Tim regijama pripada osnutak u Španjolskoj te misije u Albaniji, Sibiru, Australiji i Bjelorusiji.

REGIONALNE UPRAVE (2014.)

ASC REGIJA ITALIJA

s. Silvana Crolla - regionalna poglavarica
s. Giuseppina Fragasso - savjetnica
s. Gabriella Grossi – savjetnica i tajnica
s. Milena Marangoni – savjetnica
s. Alessandra Paolacci - savjetnica
s. Emilia Salvi - savjetnica
s. Domenica Scalera - savjetnica
s. Palmira Totaro - ekonomica

ASC REGIJA WROCLAW

s. Božena Hulisz - regionalna poglavarica
s. Ewa Kleps – savjetnica
s. Maria Grygiel – savjetnica i ekonomica
s. Božena Matomisz – tajnica

ASC REGIJA SCHAAN

s. Judith Kuman - regionalna poglavarica
s. Elisabeth Müller - savjetnica i tajnica
s. Bärbl Aichele - savjetnica
s. Agnes Ramsauer - ekonomica

ASC REGIJA ZAGREB

s. Ana Marija Antolović – reg. poglavarica
s. Finka Dolibašić – savjetnica
s. Mara Matijević – savjetnica
s. Vesna Abramović – savjetnica i tajnica
s. Tomislava Čavar – savjetnica
s. M. Anita Ferketin – ekonomica

PREMA STATISTIČKIM PODACIMA NA KRAJU 2013. GODINE:

*REGIJA ITALIJA ima 592 doživotno zavjetovanih i 9 privremeno zavjetovanih sestara koje žive i djeluju u 94 zajednice. Imaju 6 novakinja i 3 postulantice.

*REGIJA WROCLAW ima 78 doživotno zavjetovanih sestara i jednu privremeno zavjetovanu. Žive i djeluju u 14 zajednica. Imaju jednu postulanticu.

*REGIJA SCHAAN ima 43 doživotno zavjetovane sestre u 5 zajednica.

*REGIJA ZAGREB ima 170 doživotno zavjetovanih i 5 privremeno zavjetovanih sestara koje žive i djeluju u 35 zajednica.

SUSRET REGIONALNIH UPRAVA

Acuto, 13. - 16. svibnja 2014.

Prvi susret regionalnih uprava Klanjateljica Krvi Kristove Kontinentalnog područja Europa započeo je okupljanjem i međusobnim upoznavanjem u utorak navečer, 13. svibnja 2014., u talijanskom gradiću Acutu, mjestu u kojem je prije 180 godina sveta Marija De Mattias osnovala Družbu.

Ukupno 23 sudionice kroz tri dana boravile su u kući koja datira iz vremena početaka Družbe, a nedavno je temeljito obnovljena za razne susrete i duhovne vježbe te nosi naziv *Centar Marija De Mattias*.

Susret s temom ACUTO, MJESTO NADAHNUĆA - ACUTO PRIJE 180 GODINA osmislila je i pripremila s. Ana Marija Antolović, regionalna poglavarica Regije Zagreb koja u radu susreta sudjeluje zajedno s još četiri članice regionalne uprave.

Iz Regije Italija, uz regionalnu poglavaricu sestru Silvanu Crolla, sudjeluje još 6 članica regionalne uprave, uz sestru Judith Kuman iz Regije Schaan sudjeluju još tri, a iz Regije Wroclaw uz regionalnu poglavaricu sestru Boženu Hulisz još dvije članice regionalne uprave. Na susretu je prisutna i s. Zita Resch, vrhovna savjetnica, a u dijelu programa sudjelovala je i vrhovna poglavarica ASC Družbe sestra Mariamma Kunnackal.

U dopodnevним satima 14. svibnja susret je započeo molitvom *Himna Krvi Kristovoj svete Marije De Mattias*, koji su sestre sudionice molile na hrvatskom, talijanskom, poljskom i njemačkom jeziku

sjećajući se pritom Klanjateljica iz svojih regija i cijeloga svijeta, kao i onih koje su otišle pred nama u vječnost.

Slijedilo je nadahnuto uvodno razmišljanje na temu *Marija De Mattias – prva Klanjateljica* koje je izložila sestra Angela Di Spirito. Potom je svaka Regija riječju i slikom predstavila svoju povijest i sadašnju stvarnost.

Popodne je proteklo u obilasku značajnih mjesta Acuta pod vodstvom sestre Marije Paniccia te završilo večernjom molitvom u crkvi Kuće matice ispred oltara Marije De Mattias.

U utorak, 13. svibnja, sestre sudionice iz Poljske, Schaana i Zagreba posjetile su Vallecorsu, rodno mjesto Marije De Mattias, i Anagni.

U četvrtak, 15. svibnja 2014., Klanjateljice Kontinentalnog područja Europa nastavile su u Acutu svoj rad vođene temom *ASC Družba danas*. Sudionice su u svom radu posebnu pozornost posvetile Odredbama Vrhovnog sabora 2011., raspravljajući i dijeleći razmišljanja o izazovima, ohrabrenjima i pitanjima koja one izazivaju te o planovima i načinima njihove provedbe u regijama. Razgovaralo se i o procesu reorganizacije Družbe započetom na Vrhovnom saboru 2005. i nastavljenom 2011. godine kao i o viziji suradnje među regijama.

Popodne su se članice regionalnih uprava Kontinentalnog područja Europa susrele s vrhovnom poglavaricom sestrom Mariammom Kunnackal i drugim članicama Vrhovne uprave ASC Družbe. Podijelile su

razmišljanja vezana uz važna pitanja, radosti i poteškoće života i djelovanja Klanjateljica u regijama Italija, Zagreb, Wrocław i Schaan, koje je Vrhovna uprava u protekloj godini posjetila prigodom kanonske vizitacije.

Posljednji dan susreta, 16. svibnja, odvijao se pod temom POGLED U BUDUĆNOST. U dopodnevnom radu podijeljena su iskustva iz četiriju regija obzirom na *Viziju ASC učenja*, o konkretnim putovima ostvarenja vizije te o pripremama izvješća o prijednom putu za sljedeći Međusaborski kongres koji će se održati u srpnju o. g. u Rumi (Illinois), SAD.

Popodnevni rad, usmjeren završetku susreta i zaključcima, sadržavao je razgovor o konkretnim koracima buduće suradnje unutar Kontinentalnog područja. Susret je završio vrednovanjem i zajedničkom molitvom, a u večernjim satima sudionice su se uputile u Rim. Regionalna poglavarica s. Silvana Crolla i ostale članice regionalne uprave Regije Rim bile su domaćini sljedećih nekoliko dana članicama regionalnih uprava iz Zagreba, Schaana i Wrocława.

NAKON BORAVKA

U ACUTU,

U VJEČNOM GRADU RIMU
Po završetku susreta u Acutu, nas pet iz regionalne

uprave Regije Zagreb - s. Ana Marija Antolović, s. Finka Dolibašić, s. Mara Matijević, s. Anita Ferketin i s. Vesna Abramović - boravile smo ondje od 16. do 19. svibnja. Nažalost, s. Tomislava Čavar nije bila s nama jer je osjećala da bi joj tako daleko

putovanje bilo prenaporno budući se još oporavlja od teške operacije.

U subotu, 17. svibnja, posjetile smo nekoliko veličanstvenih mjesta u Rimu i Vatikanu te provele jedno vrijeme u bazilici sv. Petra moleći kod grobova sv. papa Ivana Pavla II. i Ivana XXIII.

U večernjim smo satima u regionalnoj kući dijelile radost zajedništva na večeri kojoj su osim europskih regionalnih uprava nazočile i mlađe sestre iz cijele Družbe, sudionice internacionalnog ASC seminara.

U nedjelju, 18. svibnja, sudjelovale smo na misi u crkvi generalne kuće u Rimu, a u podne smo bile na Trgu sv. Petra u Vatikanu. Osim što smo se prisjetile kanonizacije naše svete utemeljiteljice Marije De Mattias, zajedno s okupljenim mnoštvom molile smo *Kraljice neba* s papom

Franjom te izravno čule njegove riječi. Bio je to poseban doživljaj. Bilo nam je drago čuti i papin poziv na molitvu za poplavljene u našim krajevima.

s. Vesna Abramović

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

DUHOVNOST KRVI KRISTOVE

Zahvalno odgovaramo na poziv
da zajedno pijemo Krv Kristovu iz euharistijskoga kaleža
u kojemu su radost Duha i jamstvo vječnog života.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 29)

OTAJSTVO TIJELA I KRVI KRISTOVE

Slavimo otajstvo Tijela i Krvi Kristove, spomen Isusove žrtve, gozbe spasenja i zalag buduće slave.

Židovski su pismoznanci i farizeji zapodjenuli razgovor s Isusom tražeći neki znak kako bi povjerovali u njega. Isus im napominje da im je dosta znak proroka Jone, koji je propovijedao u Ninivi, čiji su se stanovnici obratili te se pokajali za grijehe. U Joninom kontekstu Isus im je rekao znamenitu rečenicu: „Ovdje je i više od Jone!“

Pred nama je Netko veći od Jone, Abrahama i Mojsija. Pred nama je živi i istiniti Božji Sin. U tom je kontekstu razumljivo njegovo obećanje: „Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!“ (Mt 29,20)

Kad kod svete mise za vrijeme pretvorbe pokliknemo pomislimo da je pred nama Netko veći od Jone, Abrahama i Mojsija pa u duhu pjevamo: „Divnoj, dakle, tajni ovoj klanjamo se

smjerno mi!“ Ili: „Slavljen i pozdravljen budi Presveti Sakramente!“ Tako pozdravljamo Isusa, slavimo ga, štujemo, zahvaljujemo mu, klanjamo se i molimo jer nije riječ o ljudskoj osobi, nego o Bogu. Želimo se pokloniti najvišem i beskonačno svetom Biću koje je s nama u sve dane do svršetka svijeta!

Onaj koji je veći od Jone i koji je prisutan pod prilikama kruha i vina poziva nas slaba stvorenja: „Uzmite i jedite, uzmite i pijte...

jer tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni!“

Tako je euharistija posljednja stepenica približavanja Boga čovjeku i obratno. U susretu s tom tajnom često zaboravljamo Mojsijeve riječi upućene Židovima: „Koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god ga zazovemo?“ (Pnz 4,7) Dakle, euharistija nas uvodi u neposredan dodir s Tijelom i Krvlju Boga - Čovjeka.

Papa Ivan Pavao II. piše u enciklici „Crkva o euharistiji“ da čovjek pod pričešću ne samo da prima Isusa, nego Isus prima njega i to neovisno o tome kakav je. U tome se skriva razlog velike kršćanske radosti i zahvalnosti.

Dok Gospodin živi i djeluje u nama i po nama ne može nam nauditi nijedna kušnja niti sam sotona, koji dršće pred divnom tajnom Tijela i Krvi Kristove.

U jednom francuskom gradu doveli su biskupu opsjednutu osobu. Biskup je naredio da se župna zajednica okupi u katedrali na molitvu za tu osobu. U procesiji s Presvetim Sakramentom izašli su pred katedralu, gdje se nalazila opsjednuta. Zli duh počeo ju je mučiti i bacati. Netko ga je upitao: „Zašto dršćeš pred komadom kruha?“ Sotona reče: „Ja ne dršćem pred komadom kruha, nego pred Bogom koji je u njemu prisutan!“ Ponavljajući te riječi, s velikom je vikom, uz strahovit zadržavanje paljevine i bljesak ognja, napustio svoju žrtvu. Više od deset tisuća ljudi prisustvovalo je tom događaju i čulo sotoninu ispovijest o Isusovoj prisutnosti u euharistiji.

Mi pjevamo: „U toj je hostiji Bog živi!“ Psalmista je još u Starom zavjetu radosno pjevao: „Gospode, kako je preslavno ime tvoje po svoj zemlji... Što je čovjek da misliš na njega?“ Bog je prisutan među nama i misli na nas!

Zanimljiv je i način na koji se nekome obraćamo. Papi govorimo „Vaša svetosti“, kardinalu „Vaša uzoritosti“, biskupu „Preuzvišeni“, a Isusu, Božjem Sinu, obraćamo se riječima: „Brate naš!“ Isus upravo to želi i dopušta!

Mali je Rajmund sa svojom majkom došao u sakristiju. Gledao je kako sakristanka priprema hostije za misu. Odjednom je uzeo hostiju i poljubio je. Sestra ga je upitala: „Sinko, zašto to činiš? Tu još nema Isusa!“ „Znam“, uzvрати dječak, „doći će sutra pod svetom misom, tada će na ovoj hostiji naći moj poljubac!“ Rajmund nije

poznavao traktat o euharistiji, ali je imao ljubav prema Isusu i tu je ljubav izrazio na začuđujući način.

Pavao je napisao Korinćanima: „Kad god blagujete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.“ (1 Kor 11,26) Što to konkretno znači? Blagovanje nije samo primanje, nego je to danas život. Čovjek živi od onoga što blaguje. Nije to niti asimilacija, prisvajanje, nego i asimilacija i prisvojenost. Čovjek postaje ono što blaguje. Zbog toga onaj koji blaguje Isusovo tijelo i pije njegovu krv živi od Njega i po Njemu.

Koju poruku prepoznajemo za sebe? Blagovanje u zajedništvu znači život u tom istom zajedništvu. To također znači da smo prijatelji koji sudjeluju u istom kruhu i istom kaležu te idu istim putem prema istom cilju.

Euharistija je najljepši dar Isusova Presvetog Srca. U njoj se sjećamo njegove otkupiteljske žrtve na križu te se s njom ujedinjujemo kako bismo i sami postali žrtva mila Bogu. Stoga trebamo moliti da shvatimo vlastitu nedostojnost, ali i veličinu primljenoga dara da bismo ga u klanjanju slavili te bili zahvalni jer nas vraća sebi i dariva nam samoga sebe.

Uđi, Gospodine, u svetište moga srca. Nauči me moliti i slušati tvoju riječ. Pomozi mi da u tebi tražim onaj mir koji svijet ne pozna. Daj da se hranim Tobom, kruhom života, i pijem kalež spasenja. Udijeli mi ponizno srce.

Gospodine, daj da stalno živimo od dara koji nam poklanjaš po svome Tijelu i Krvi, da se u tom znaku tvoje nazočnosti i milosti neprekidno obnavljamo na tvoju sliku i pjevamo pjesmu zahvalnosti!

p. Ivan Cebulski, SVD

Biramo život njegujući stavove pomirenja, radosti i nade.

MARIJA DE MATTIAS - UTEMELJITELJICA

Kao Marija De Mattias, osobno i u zajednici dajemo prednost razmatranju otajstva otkupljenja razmišljajući o njegovoj važnosti u povijesti spasenja i prikazujući dragocjenu Krv za potrebe Crkve i svijeta. (Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 28)

MARIJA DE MATTIAS - PRVA

PREDAVANJE NA SUSRETU REGIONALNIH UPRAVA KONTINENTALNOG PODRUČJA EUROPA

ACUTO, 14. SVIBNJA 2014.

DOBRO SE VRATILE!

Ne dobrodošle, nego **DOBRO SE VRATILE!** Ovaj pozdrav upućujem i onima koje u Acuto možda dolaze prvi put. Sve mi Klanjateljice rođene smo ovdje, zato doticanje ovog svetog tla povratak je u vlastito mjesto.

Poslužit ću se metaforom te reći da je u Acutu prije 180 godina prokljalo sjeme iz kojega se razvilo veliko stablo, čije su grane dotaknule granice svijeta. Sjeme nosi klice grana, listova i plodova koji se razvijaju, rastu i dozrijevaju kroz sva godišnja doba.

Duh Sveti potaknuo je Mariju De Mattias i u krilo joj položio sjeme iz kojeg će niknuti Družba Klanjateljica Krvi Kristove. To sjeme nosilo je u sebi svaku Klanjateljicu Krvi

Kristove, svaku od nas. Naime, Marija je dopustila da je 'dotakne i prožme riječ Božja kao majčino krilo koje prihvaća, začinja i rađa život' (Odredbe VS' 2011., 6). Ona je bila prva, utemeljiteljica, i sve smo mi obilježene istom karizmatikom milošću, vođene istim idealom. Nama Utemeljiteljica znači isto što i židovskom narodu Abraham. Zato se usudim parafrazirati izričaj iz *Lumen Fidei* 9, koji se odnosi na Abrahama, samo ću umjesto Abrahamova

staviti Marijino ime: *To što Riječ govori Mariji De Mattias u sebi sadrži poziv i obećanje.*

To je prije svega POZIV NA IZLAZAK iz svoje zemlje, poziv na otvaranje novom životu, početak novog izlaska koji je vodi prema neočekivanoj budućnosti.

VIZIJA koju će Marija De Mattias prihvatiti vjerom uvijek će biti vezana uz korak naprijed jer vjera "vidi" u mjeri u kojoj se korača naprijed, u kojoj se ulazi u prostor otvoren po Božjoj Riječi. Osim toga, Riječ sadrži OBEĆANJE: tvoje potomstvo bit će brojno, bit ćeš majka velikog naroda (usp. Post 13,16; 15,5; 22,17).

To je Marija De Mattias, majka brojnog potomstva, koju danas želimo promatrati kako bismo svoju sadašnjost i budućnost promatrale njezinom vjerom i nadom.

POZIV NA IZLAZAK IZ VLASTITE ZEMLJE

Marija De Mattias, žena devetnaestoga stoljeća koja je tek naučila čitati i pisati, ostavlja Vallecorsu i odlazi u Acuto, u nepoznato mjesto, utemeljiti novu zajednicu u Crkvi te tako odgovara na poziv jer je potaknuta na ispunjenje poslanja koje je neodoljivi imperativ. Nema dovoljno sredstava i ne zna kako će i čijom podrškom ostvariti unutarnji poticaj kojim je zahvaćena i koji je pokreće, no zna da treba osnovati Družbu "po kojoj se nada obnoviti svijet" (MARIJA DE MATTIAS, PISMA, RIM, 2005., VOL. I, BR. 18.). Taj smioni pothvat čini se ludim i nerazumnim, no Bog sva svoja djela uglavnom ostvaruje po, ljudski govoreći, neprikladnim osobama.

Poziv na izlazak iz vlastite zemlje, bez obzira na koji se način događa, ono je što mi zovemo karizmom utemeljenja, besplatno primljenim darom za Crkvu, za druge. Izvorište se nalazi u Duhu Svetom, koji podiže proroke, to jest osobe koje su ovlaštene govoriti u Božje ime. Dar proroštva je bogatstvo koje se obnavlja kroz sva stoljeća i od kojeg Crkva živi i danas. Koje je proročko poslanje Prve Klanjateljice? Koju riječ Duh Sveti povjerava Mariji da je navijesti ljudima svoga vremena? Koju riječ ponavlja preko nas, njenih nasljednica, da se kao jeka produži, ovjekovječi i umnoži njen glas? Odgovore ćemo tražiti u VIZIJI, doživljenoj i prihvaćenoj u vjeri.

PRIMLJENA VIZIJA

Primljena i u vjeri prihvaćena vizija biva jasna i određena, stalna i dosljedna kako u životu

Marije De Mattias tako i u svim dokumentima Družbe koja nastaje, što je očito po:

- *izboru imena Družbe
- *prvom Saboru zajednice
- *pismima Marije De Mattias
- *prvim Konstitucijama.

U Konstitucijama iz 1838. piše da se zovemo *KLANJATELJICE BOŽANSKE KRVI*, što nas treba podsjećati da trebamo biti spremne dati i život kako bi se božanskoj Krvi svi klanjali i blagoslivljali je te kako bi se svatko njome okoristio za svoje spasenje (MARIJA DE MATTIAS, Pravila koja opslužuju Klanjateljice Božanske Krvi u Acuto, 22. studenoga 1838. u: Drugi spisi, str. 45.).

Klanjateljice Krvi Kristove žene su koje su spremne dati svoj život kako bi Krista svi upoznali i ljubili te mu se klanjali...

Ime koje je dobila novorođena zajednica izražava viziju zbog koje je okupljena. Isusova predragocjena Krv, koja daje naziv našoj obitelji, prožima postojanje naše Družbe te je identificira.

To nadahnuće potvrđuje identitet, Pravilo, praksu. Sv. Gašpar del Bufalo, Giovanni Merlini, Marija De Mattias - svi su crpili s tog izvora te zacrtali identitet zajednice po mjeri Otajstva Krvi.

Ta izvanredna snaga, ta izvorna vizija koja Družbi jamči karakteristične osobine i identitet prelazi u našu tradiciju po odlukama donesenim na PRVOM SABORU, KOJI JE ODRŽAN 5. SRPNJA 1835., Saboru kojem su nazočile Marija De Mattias, Anna Farrotti i Maria Tullio te crkveni poglavar don Giovanni Merlini.

Na tom se prvom generalnom saboru Družbe na kolegijalan način *došlo do odluke o osnivanju Družbe pod zastavom božanske Krvi jer cilj te spasenjske kupelji postaje i cilj nove Družbe* (Knjiga Sabora 1835./1866., zapisnik od 5. srpnja 1835., str. 149.).

Dakle, svrha poslanja koje je primila Marija i sve Klanjateljice nakon nje ista je ona zbog koje je Krist prolio svoju krv: privoditi čovječanstvo Bogu, ostvariti "onaj lijepi poredak stvari koji je veliki Sin Božji došao uspostaviti svojom Krvlju"

(MARIJA DE MATTIAS, Pisma, Rim, 2005., vol. I, br. 24.). Karizmatski identitet, dar primljen od Duha Svetoga, izranja jasan i nepobitan.

Tako se potvrđuje početna vizija, izražena na puno načina, usmeno i preko PISAMA upućenih biskupima, općinskim poglavarima, župnicima: *“boriti se pod križem crvenim od predragocjene Krvi Isusa Krista i privlačiti duše njegovu otvorenom boku na slavu Boga koji je s toliko ljubavi prolio svu svoju predragocjenu Krv”* (MARIJA DE MATTIAS, Pisma, Rim, 2005., vol. I, br. 15.). Identitet Družbe u nastajanju proizlazi izravno iz otajstva Isusove Krvi. Vizija BOŽJE LJUBAVI, očitovana i obilježena prolijevanjem Krvi, ključno je nadahnuće oko kojeg se usklađuju svi vidovi života Družbe uključujući i identitet i poslanje.

Temeljne odrednice koje izviru iz bogate pisane baštine sažete su u PREDGOVORU PRVIH KONSTITUCIJA. U tom je tekstu Marija De Mattias željela zabilježiti i ozakoniti izvorno nadahnuće, viziju i nakane zajedno s potvrdom iskustva u praksi kroz više od dvadeset godina. Konstitucije iz 1857. u prva tri paragrafa govore o poslanju Družbe u nastajanju: biti slika Kristove ljubavi koja je u iskazivanju svoje beskonačne naklonosti prema čovječanstvu trpjela sve do prolijevanja Krvi. Također opisuje i apostolsku svrhu Klanjateljica:

*zalagati se svim svojim snagama i sredstvima prikladnim našem pozivu da svi, posebice žene, mogu sudjelovati u plodovima otkupljenja;

*djelovanje ne treba ograničiti samo na poučavanje djevojčica u ranoj dobi, nego ih treba pratiti u svim životnim trenucima, iz čega se jasno vidi raznolikost i širina službi kao i oblici karitativnog djelovanja na koje nas Bog poziva (Usp. u: Drugi spisi, Pravila i Konstitucije, 1857.).

OBEĆANJE: BIT ĆEŠ MAJKA
BROJNOG POTOMSTVA
Potaknute i motivirane tom

vizijom, skupljale su se oko Marije brojne mlade žene spremne dijeliti njezin ideal. Bile su to žene sposobne za razmatranje Kristova otajstva i za naviještanje, žene prožete ljubavlju i predanošću, pune žara, hrabrosti, odlučnosti i prilagodljivosti. Marija ih je sve prihvatila i vodila.

Klanjateljice trebaju provoditi puno vremena u razmatranju i biti spremne izložiti se i u neugodnim situacijama. Trebaju biti spremne za odlazak iz jednoga mjesta u drugo, govoriti narodu, držati predavanja, obnove i duhovne vježbe, poučavati u vjeri i voditi molitvene susrete.

Naš je život naporan - ponavljala je Utemeljiteljica - i može ga prigrliti samo ona koja se uistinu želi založiti za zdravlje duša dragoga blišnjega (MARIJA DE MATTIAS, Pisma., vol. I, br. 160. i 408.) *jer naše zvanje traži da istrošimo svoje dane pomažući blišnjemu* (id., br. 209.) *tako da budemo spremne dati i život zadovoljne što možemo služiti Božanskom Otkupitelju i umrijeti s njim i za njega* (id., vol. III, br. 991.).

Marija De Mattias željela je imati puno nasljednica kako bi ostvarila pothvat *obnove svijeta*, ali je prije svega čeznula da se njene sestre *posvete zdravlju duša dragoga blišnjega* tako da ih u tome vodi zanos za kraljevstvo Božje. *Što koristi - naglašavala je - napuniti Zajednicu osobama ako nisu spremne prihvatiti i živjeti ono što zajednica traži* (id., vol. IV, br. 1015.).

Osrednje žene, koje su usredotočene samo na sebe, *koje su nezadovoljne i u srcu ne njeguju zanos za duše nego jadikuju nad svojim poteškoćama, nikad se ne mogu osjećati dobro u našoj Družbi u kojoj treba puno trpjeti, ali dragovoljno, jer u tome prepoznajemo volju Božju* (id., vol. III, br. 761.).

Pripadnost zajednici Marije De Mattias ne traži samo izvršavanje apostolata koje treba prilagoditi prilikama, nego prvenstveno zahtijeva apostolski žar.

Ostvarivanje apostolata ne nalazi se u radu u školi, propovijedanju, održavanju susreta i ostalim brojnim aktivnostima, nego u motivaciji, zauzimanju za duše i žaru kojim se ulazi u svaki apostolski pothvat.

Volim naglasiti jednu posebnost u poslanju Marije De Mattias i Družbe u nastajanju, a to je: spremnost biti na putu. Ta osobitost, kao i propovijedanje, novost je kod ženskih družbi devetnaestoga stoljeća i u sebi sadrži koncept misija *ad gentes* te objašnjava ideju poslanja koja se u Mariji rodila slušajući Gašpara del Bufala. *Razmišljajući o velikom dobru koje je Časni sluga (del Bufalo) promicao svetim misijama, osjetila je živu želju da ga nasljeđuje surađujući na spasenju duša kako je najbolje mogla*, zapisao je Giovanni Merlini (G. MERLINI, Životopis, str. 23.).

Susret s Gašparom del Bufalom potaknuo je u Mariji jaku želju da i ona postane misionarkom. Prožeo ju je i osposobio za donošenje plodova. Taj susret pokrenuo je sve njezine ženstvene darove te je mogla kročiti istim putem i razvijati ulogu misionarke. Gašpar je bio propovjednik i putujući misionar, koji je Mariji i ne znajući osvijetlio put. Marija je bila potaknuta oponašati ga, tj. pokrenuti se iz svoga mjesta, poći ususret drugima. I doista, nakon prvog odlaska iz Vallecorse u Acuto, broj njezinih putovanja više se ne broji.

Odlazim, vraćam se, stižem, zadržavam se, ponovo krećem, idem otvoriti školu, posjetiti, susresti: sve navedene riječi nalazimo stotinu puta u Marijinim pismima, što ne bi bilo neobično da su te riječi bile uobičajene za posvećene žene devetnaestoga stoljeća.

Putovanje je glavna karakteristika apostolskog života i Marije i njezinih nasljednica. Sličnosti nalazimo u životu Isusa Krista, Pavla iz Tarza, Katarine iz Siene, Franje Ksavera...

Putuje od Papinske države do Napuljskog kraljevstva: Lazio, Campania, Marche, Umbria... Ta putovanja bila su zbog pobuna i razbojništava opasna za sve, a pogotovo za mlade žene. No Marija je željela obići cijelu

zemlju kako bi je natopila Kristovom Krvlju. Jahala je na muli ili pješačila teškim prečacima planinskih staza, a ponekad je i cijeli dan putovala kroz planinu.

Zašto je Marija De Mattias išla u planine? Išla je umnažati mjesta služenja. Željela je imati skupine apostolskih žena prisutnih posvuda zbog hitnosti spašavanja duša. U tu je svrhu htjela istrošiti svu svoju energiju, sve do prolijevanja krvi, ako joj je to određeno.

I njezine učenice, obećano potomstvo, živi na isti način. Carolina De Sanctis je sanjala sa svoje četiri sestre, četiri evanđelistice, kako stiže na sve četiri strane svijeta; Teresa je htjela *uvijek ići u potragu za dušama*.

Francesca Monti, koja je oduševljena misionarskim pothvatima velikoga svetog Franje Ksavera svom krsnom imenu dodala ime Ksaveria, sa susestrama iz zajednice u Morinu planirala je ići u susjedna mjesta i ostati šest mjeseci poučavajući ih u vjeri, a zatim bi išle dalje.

Maria Giuseppa Flavoni (koja je svom imenu voljela dodati *od pet rana*) molila je da *neizmjerno ljubi Isusa* i bude sposobna *poučiti sve duše svetom strahu Božjemu*.

Gesualda Mazzocchi izjavila je da je spremna i odlučna ući u rat sa svijetom i paklom kako bi prodrmla hladnoću naroda kojemu služi.

Pierina Ralston, pionirka Klanjateljica u 'misijama ad gentes', nada se da će *Krv Isusova obratiti Englesku* i zbog brojnih žrtava koje ona i zajednica susreću. I tako bismo mogle nastaviti s brojnim nabravanjima u nizu od 180 godina... Život i djelo Marije i njezinih sestara pokazuju da apostolski prostor nema ograničenja u izboru služenja onih kojima se služi; ipak, na prvom su mjestu naviještanje riječi i žene svake dobi i stanja. Također je jasno da poslanje nije moguće bez zanosa hranjenog u kontemplaciji Krista raspetoga, koji je razlog i izvor svake motivacije.

"*Imamo puno posla*" - ističe Marija - "*ali uvijek trebamo pronaći vremena zadržati se do nogu Raspetoga, gdje će se naša duša zapaliti svetom*

ljubavlju prema Njemu” (MARIJA DE MATTIAS, Pisma, vol. II, br. 634.). Na drugom mjestu kaže: “*Gorućom ljubavlju*” (id., vol. II, br. 411.).

Treba pronaći vremena ne za izgovaranje molitava, nego da se bude s Bogom kako bi se ražario zanos u duši. U kontemplaciji Krista, koji proljeva krv, rađa se ljubav, zanos za čovječanstvo i donošenje novih odgovora na goruće potrebe.

Znakovito je, a za nas uzorno, poznato iskustvo Terese, najstarije kćeri u obitelji De Sanctis, koja učinkovito govori o promjeni koju je doživjela gledajući Krista s ljubavlju. Bolesna sam i sramežljiva, rekla je analizirajući svoje stanje, zato bih se trebala opredijeliti za miran život u kući ili klauzuri. No kao uvjereni Klanjateljica ne koristi samo razumsko razmišljanje, koje joj posvješćuje fizičke granice, nego se u svom razlučivanju vodi drugim kriterijima koje je stekla u kontemplaciji Kristove Krvi. Stoga odvažno zaključuje svoje pismo Agnezi: *Promišljajući o Isusovoj ljubavi i njegovoj patnji zbog gubitka duša, kako mogu ostati lijena i ne razbiti željezne rešetke, vrata i zidove da bih mogla izići vani i vikati: dođite, ljudi, potrcite ljubiti Isusa koji trpi, koji čezne, koji umire iz ljubavi prema vama! Što se mene tiče, zahvaljujem Božjem milosrđu koje me pozvalo u ovu poniznu siromašnu Družbu (...) tako da mogu zasititi čežnju, koju mi je on sam utisnuo u srce, da pomognem dragom bližnjemu* (Il testo integrale della lettera, del 7 dicembre 1852, è in N. SPEZZATI, Maria De Mattias Sanguie di Cristo esperienza di carità della collana ASC Pagine 4, pp. 80-81.).

POKUŠAVAM SAŽETI:

Marija De Mattias, prva Klanjateljica Krvi Kristove, ostavlja svoj zavičaj i odlazi u nepoznatu budućnost kako bi odgovorila na Božji poziv. Osniva zajednicu s ciljem svjedočiti beskrajnu Kristovu ljubav, izraženu proljevanjem Krvi, prema primljenoj karizmi. Utjelovljuje ljubav na svojstven način služeći se svim sredstvima prikladnim za kršćansku promociju i formaciju. Ispunjava svoje poslanje dolazeći do svake osobe kako bi joj posvijestila

dragocjenost u Božjim očima. Ne štedi se i ne miruje dok poruka ljubavi, prenesena riječima i posvjedočena životom, ne stigne do svake osobe i cijelog čovječanstva. Isto čine i njezine učenice. Elementi koji su pokazatelji nama, Marijinom potomstvu u svakom dijelu svijeta, kako ispravno hoditi danas i u budućnosti mogli bi se sažeti u sljedeće točke:

- *sposobnost povratka evanđelju - posebice Kristu koji proljeva krv - te iznova krenuti zanosno i uvjereni;
- *sposobnost izraziti Kristovu ljubav u sestrinskom životu i komunikaciji s ljudima svakog jezika, naroda i rase...;
- *poniznost da znamo preispitati stupanj svoje vjere i nade;
- *odluca biti siromašne, pokretljive i poslušne;
- *hrabrost za rizik i nove poticaje.

Klanjateljica ne mora obavezno nešto raditi kako bi izvršila svoje poslanje jer se uvijek, u svakoj situaciji, može navješćivati otajstvo Krista otkupitelja. Uvijek se može izreći proročka riječ, povjerena Mariji De Mattias i njezinom potomstvu nakon nje.

No Klanjateljica se u trenucima kad joj je hod dopušten nikad ne smije obeshrabriti, nego treba odvažno ići naprijed, *prijeći prag*, ako treba i strmim planinskim putovima. Ne treba se bojati nijedne situacije. Ne treba se bojati prihvatiti i najsmjelije poticaje koji traže prijanjanje u vjeri i potpuno predanje.

Naš je rod svet jer je sveta ONA - PRVA!

s. Angela Di Spirito, ASC

DAR SVETOSTI

recital za djecu školske dobi

U Vallecorsi, 4. veljače 1805.
Giovanni i Ottavia De Mattias
primiše Božji dar - Mariju,
svoje četvrto dijete.

Istoga dana preporođena je
u krsnom studencu.

Od ranog djetinjstva sjedeći u očevu krilu
Marija upoznaje Bibliju.
Već tada promatra Raspetog na zidu sobe
i moli oca da joj o Njemu priča...

Tko je vazmeni Jaganjac? - zbunjeno
dijete pita nakon nedjeljne svete mise.
Marija shvaća očeve riječi i ponavlja:
Dao je svoju Krv.
Dopustio je da ga ubiju kao janje!
On je moj Prijatelj...

Marija želi razgovarati
s Prijateljem koji visi na križu.

Otac ju poučava da ide Gospi
koja ju može naučiti moliti.
Presveta Djevice, prosvijetli me!
ponavlja Marija bezbroj puta
gledajući sliku Gospe.

Zbunjena je zbog šutnje...
Nitko joj ne odgovara...
I opet dolazi ocu s pitanjima.

Razgovor s Isusom i njegovom Majkom
drugačiji je od naših zemaljskih razgovora
- poučavaše ju otac.
Prijatelj sa zida uvijek te sluša.
On želi...

Godina za godinom prolazi.
Mariji je već 14 godina.
Njezino srce je uznemireno.
Traži pravi put.
Pred slikom Gospe moli:
Marijo, reci mi što trebam činiti da se
svidim tvome Sinu...

Odgovor će Marija dugo tražiti
i polako ga otkrivati
u trenucima sabranosti i riječima
svetog misionara Gašpara.

U Božjoj blizini Marija je shvatila
kojim je putem Raspeti poziva...

S dvadeset devet godina
žalosna ostavlja dragu Vallecorsu
i oca...
4. ožujka 1834. godine
stiže u Acuto,
malo brdovito mjesto,
gdje započinje Božje djelo.

Jedno je pitanje zbunjuje:
Zašto sam ovdje?
Javlja se odgovor koji ulijeva mir:
Ovdje te želim...
Ovdje sam te očekivao od vječnosti!

Prema životopisu Djevojka iz Vallecorse
(Alfonso de Santa Cruz)
sastavila s. Vesna Abramović

papa Franjo

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

GLAS CRKVE

Služimo kao žene Crkve,
poslane u poslušnosti Družbi,
te svjesne da u Crkvi i po njoj
sudjelujemo u Kristovu spasiteljskom poslanju.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 35)

PITANJA PAPE FRANJE *Iz pisma posvećenim osobama*

*Htio sam vam reći riječ, a riječ je radost. Gdje god su posvećene osobe, bogoslovi, redovnice i redovnici, mladi ljudi, tu je radost, tu je uvijek radost! To je radost svježine, radost nasljedovanja Isusa; radost koju nam daje Duh Sveti, a ne radost svijeta. Tu je radost! No gdje se rađa radost? (*Autentični i dosljedni*, papa Franjo na susretu sa sjemeništarcima, novakinjama i novacima, 6. srpnja 2013.)

*Zaviri u dubine svoga srca, uroni u svoju intimu i zapitaj se: imaš li srce koje želi i čezne za nečim velikim, ili srce koje je uspavano i zatrpano stvarima? Je li tvoje srce živo i u zanosu stalnog traganja, ili zagušeno stvarima od kojih će atrofirati? Bog čeka na tebe, on te traži: što ćeš odgovoriti? Jesi li svjestan stanja svoje duše? Ili spavaš? Vjeruješ li da Bog čeka na tebe, ili je ta istina za tebe samo "prazna riječ"? (S

nemirom u srcu, papa Franjo u propovjedi na otvorenju Generalnog kapitula Augustijanaca, 30. kolovoza 2013.)

*Mi smo žrtve kulture improvizacije. Volio bih da malo razmišljate o sljedećemu: kako mogu biti slobodan, kako mogu biti slobodna od kulture improvizacije? (*Autentični i dosljedni*, papa Franjo na susretu sa sjemeništarcima, novakinjama i novacima, 6. srpnja 2013.)

*Ovo je prvenstveno odgovornost odraslih i odgojitelja: davati mladima primjer dosljednosti. Želimo dosljedne mlade ljude? Budimo mi dosljedni! No Gospodin će nam reći i ono što je govorio Božjem narodu o farizejima: "Činite ono što vam govore, ali ne ono što oni čine." Dosljednost i autentičnost! (*Autentični i dosljedni*, papa Franjo na susretu sa sjemeništarcima, novakinjama i novacima, 6. srpnja 2013.)

*Možemo se zapitati zašto smo nemirni: dolazi li naš nemir iz toga što želimo naviještati Božju ljubav i pomoći svima da je upoznaju? Ili smo očarani svjetovnom duhovnošću, koja hrani našu sebičnost? Mislimo li mi posvećene osobe samo na svoje osobne interese, ostvarivanje vlastitih planova i karijeru? Nismo li se možda dobro "udomili" u svom kršćanskom životu, u svom svećeničkom životu, u svom posvećenom životu, čak i u svojoj zajednici, ili u sebi nosimo snagu nemira koja dolazi od Boga, od njegove Riječi koja nas tjera da "izađemo" iz sebe i idemo prema drugima? (*S nemirom u srcu*, papa Franjo u propovjedi na otvorenju Generalnog kapitula Augustijanaca, 30. kolovoza 2013.)

*Koja je naša ljubavna tjeskoba? Jesmo li zapaljeni ljubavlju prema Bogu i prema drugima? Je li naša ljubav apstraktna i samo na riječima, ili je konkretna, djelotvorna i usmjerena prema osobama koje susrećemo i koje žive u našoj blizini? Dopuštamo li da nas izazovu i dotaknu njihove potrebe, ili ostajemo zatvoreni u sebe, u svoje zajednice, koje su često "zajednice-komotnosti". (*S nemirom u srcu*, papa Franjo u propovjedi na otvorenju Generalnog kapitula Augustijanaca, 30. kolovoza 2013.)

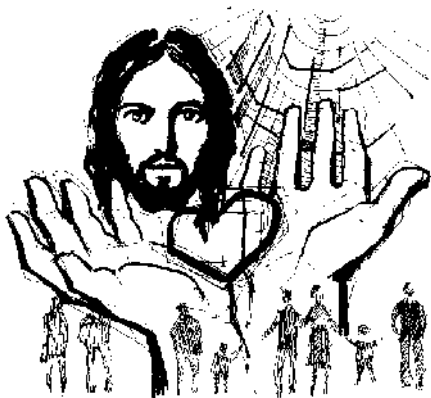
*Ovo je lijepi put svetosti! Nemoj govoriti loše o drugima! "Ali, oče, postoje problemi..." Reci to poglavaru, poglavarici, biskupu koji može nešto učiniti. Nemoj govoriti onima koji ne mogu pomoći. Važno je bratstvo, sestrinstvo! Reci mi bi li loše govorio o svojoj majci, ocu, braći i sestrama? Nikada! Zašto to onda činiti u posvećenom životu, u zajednici, u sjemeništu, u svećeničkom životu? Ovo je važno: mislite, pazite... bratstvo, sestrinstvo! Međusobna ljubav. (*Autentični i dosljedni*, papa Franjo na susretu sa sjemeništarima, novakinjama i novacima, 6. srpnja 2013.)

*Marija podno križa žena je ispunjena dubokim bolom,

ali i budnim čekanjem ostvarenja najvećega otajstva, jačeg od boli, koje ide prema svom ispunjenju. Sve izgleda izgubljeno, svaka je nada ugašena. I Ona, koja se u tom trenutku prisjeća obećanja koje je primila kod Navještenja, mogla bi reći: obećanja se nisu obistinila, prevarena sam. No ona to ne govori, nego je blažena jer je povjerovala. Svojom vjerom uočava klijanje nove budućnosti i s nadom očekuje Božje sutra. Ponekad razmišljam: znamo li mi čekati Božje sutra? Ili to želimo odmah danas? Božje sutra za nju je zora uskrsnoga jutra, prvoga dana u tjednu. Dobro je u molitvenom razmišljanju i kontemplaciji promatrati zagrljaj sina s majkom. Jedina svjetiljka upaljena na Isusovom grobu bila je nada njegove majke koja je u tom trenutku i nada cijeloga čovječanstva. Pitam sebe i vas: gori li u našim samostanima još uvijek ta svjetiljka? Očekuje li se u samostanima Božja budućnost? (*Oni što znaju čekati*, papa Franjo za vrijeme molitve večernje u samostanu Bendiktinki u Rimu, 21. kolovoza 2013.)

*Ljubavni nemir uvijek potiče da idemo prema drugima ne očekujući da drugi izraze svoje potrebe. Nemir ljubavi daje nam dar pastoralne plodnosti. Svatko se od nas treba zapitati: kakva je moja duhovna i pastoralna plodnost? (*Oni što znaju čekati*, papa Franjo za vrijeme molitve večernje u samostanu Bendiktinki u Rimu, 21. kolovoza 2013.)

*Autentična vjera uvijek podrazumijeva duboku želju promijeniti svijet! Pitanja koja sebi uvijek trebamo postavljati su: imamo li viziju i zanos? Jesmo li odvažni i hrabri? Lete li naši snovi visoko? Izjeda li nas revnost za dom Božji (usp. Ps 69,10)? Ili smo mlaki i osrednji, zadovoljni svojim uhodanim apostolskim programima? (*Društvo uznemirenih*, papa Franjo u propovjedi u rimskoj crkvi Del Gesù, 3. siječnja 2014.)

SUSRET ČLANOVA HBK S REDOVNIČKIM POGLAVARIMA

Redoviti godišnji susret biskupa, članova Hrvatske biskupske konferencije, s redovničkim provincijalima, članovima Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica koji imaju sjedište na području HBK održan je 2. lipnja 2014. u Zagrebu, u sjedištu HBK, Ksaverska cesta 12a.

Na početku susreta nazočne su pozdravili predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica o. Vinko Mamić.

U prvoj točki radnog dijela susreta biskupi i redovnički poglavari promišljali su o pastoralnim smjernicama pape Franje o čemu je uvodno izlaganje održao prof. dr. Marijan Steiner DI. Papa se ističe kao poglavar cijele Crkve kojemu je jako stalo do snage, uvjerljivosti, raznolikosti, i uspješnosti pastorala u čijem je središtu naviještanje Radosne vijesti, istaknuo je prof. Steiner, sažimajući glavne naglaske papinih govora, propovijedi, intervjua i dokumenata. Kod Svetog Oca jasno se nazire određeni crkveni i pastoralni put, čija je okosnica ključna riječ: *milosrđe*. U viziji pape Franje Crkva treba biti prepoznatljiva kao kuća milosrđa, koja u dijalogu između slabosti ljudi i Božje strpljivosti

p o m a ž e
p r o n a ć i
r a d o s n u
vijest velike
kršćanske nade.
Sveti Otac
ne umorno
preporučuje
evangelizaciju
svima (počevši
od biskupa i
svećenika),
koji su pozvani
prihvaćati
i služiti,

osokoljeni da se ne boje ići prema granicama i periferijama života, tamo gdje su siromašni, marginalizirani, posljednji. Siromašna Crkva za siromašne - misao je vodilja pape Franje, primijetio je prof. Steiner, koja usmjerava i određuje u evanđeoskom smislu opredjeljenje za siromaštvo i služenje siromašnima. Time ona ne pruža samo konkretnu, stalnu i velikodušnu solidarnost, već preuzima djelatnu brigu također oko potvrđivanja dostojanstva osobe, postizanja pravde kao i izgrađivanja civilizacije koja se s punim pravom može nazvati humanom.

Prof. Steiner je upozorio i na najčešće riječi pape Franje koje se odnose na pastoral kao što su: briga za siromašne, biti na granicama, radosno naviještanje, misionarska Crkva, milosrđe s nježnošću, otvorenost, prihvaćanje, izlazak... Sažeto rečeno: pokret i dinamizam. Zaključeno je da Sveti Otac daje vrlo važne poticaje, naznačuje putove, korigira stavove i hrabro označuje moguće prepreke na putu Crkve prema njenoj preobrazbi i evangelizacijskoj službi u današnjem svijetu.

Kako mnoge biskupije i redovničke zajednice preko svojih osnovnih i srednjih škola daju važan doprinos na području odgoja i obrazovanja te se na tom području susreću s mnogim izazovima,

na zasjedanju se o toj tematici promišljalo na temelju Odredaba o osnovnim i srednjim katoličkim školama koje je HBK odobrila u listopadu 2013. godine. Govoreći o glavnim naglascima toga dokumenta predsjednik Vijeća HBK za odgoj i obrazovanje požeški biskup Antun Škvorčević istaknuo je da je njegovo glavno polazište temeljno demokratsko pravo roditelja, zajamčeno međunarodnim dokumentima i Ustavom Republike Hrvatske, da odgajaju djecu po vlastitoj savjesti i sukladno svojim vjerskim uvjerenjima, iz čega proizlazi i njihovo zauzimanje da javne i druge škole osiguraju katolički odgoj njihovoj djeci te da se osnivaju katoličke škole. Posebnost katoličkih škola je u tome što s jedne strane imaju značajke zajedničke sa svakom drugom školom dok su s druge strane one kršćanske zajednice koje provode odgojno obrazovni projekt utemeljen u Kristu i Njegovu Evanđelju. One su i odgojno obrazovne ustanove i mjesto evangelizacije, apostolata i pastoralnog djelovanja. Katoličke škole ostvaruju jedinstveni odgojno obrazovni projekt čije je osnovno obilježje sinteza vjere i kulture, znanja i mudrosti te potraga za istinom. Biskup Škvorčević je naglasio važnost stalnog usavršavanja plana i programa katoličkih škola koji na poseban način treba odražavati njihovu posebnost kao i potrebu trajne formacije i stručnog osposobljavanja učitelja jer se kroz njih zrcali identitet katoličkih škola u kojima oni nisu samo puki namještenici nego vrše važno crkveno poslanje. U Hrvatskoj trenutno djeluju tri osnovne i 12 srednjih katoličkih škola, a od jeseni bi trebala započeti s radom još jedna katolička osnovna škola. Na kraju je biskup Škvorčević zaključio da treba još mnogo učiniti oko osnivanja novih kao i oko profiliranja postojećih katoličkih škola i jasnijeg definiranja njihovog statusa unutar školskog sustava te je izrazio zahvalnost biskupima i provincijalima koji su unatoč brojnim poteškoćama imali hrabrosti upustiti se u osnivanje škola. Uslijedila je bogata rasprava u kojoj je izražena radost zbog ovakvog

susreta kao i svijest o zajedničkoj odgovornosti svih ordinarija, biskupa i provincijala, za boljitak i napredak kako Katoličke Crkve tako i cjelokupnog hrvatskoga društva u kojem je Crkva duboko prisutna.

U nastavku zasjedanja bilo je govora o dokumentu koji su biskupi izradili prema uputama Kongregacije za nauk vjere pod naslovom: Smjernice za postupanje u slučajevima spolnoga zlostavljanja maloljetnika. Smjernice su predviđene kao pomoć crkvenim poglavarima u traženju istine i pravde, kažnjavanju počinitelja te liječenju nanesenih rana. One su također izraz brige koju Crkva pokazuje prema žrtvama spolnog zlostavljanja i prema svakom drugom obliku nasilja i iskorištavanja. Smjernice su poslone mjerodavnoj Kongregaciji na odobrenje.

Svoj zajednički susret biskupi i redovnički poglavari iskoristili su i za razmatranje prijedloga kako u Hrvatskoj obilježiti Godinu posvećenog života koja će po odluci pape Franje biti proslavljena slijedeće godine. Naime, 2015. godine bit će jubilara 50. obljetnica donošenja Dekreta Drugog vatikanskog sabora o obnovi redovničkog života *Perfectae caritatis*.

Između ostaloga odlučeno je da se održi NACIONALNI SUSRET REDOVNIKA, REDOVNICA I BOGU POSVEĆENIH LAIKA, KAO I LAIKA POVEZANIH S REDOVNIČKIM ZAJEDNICAMA PREKO SVJETOVNIH REDOVA, U MARIJI BISTRICI, 14. OŽUJKA 2015.

Tajništvo Hrvatske biskupske konferencije

logo Vrhovnog sabora 2011.

*Biramo život njegujući stavove
pomirenja, radosti i nade.*

RAČUNAJTE NA NAS

Imat ćemo na umu
da na druge više utječemo svjedočenjem
Bogu posvećena života
negoli onim što činimo ili govorimo.
(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 38)

SUSRET S PREDsjedNIKOM REPUBLIKE HRVATSKE

U subotu, 10. svibnja 2014., sestra Sunčica Kunić, učiteljica četvrtog razreda PRVE KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U GRADU ZAGREBU, zajedno sa svojim učenicima i učiteljicom Mirelom Škunca, doživjela je dojmljiv susret s Predsjednikom Republike Hrvatske gospodinom Ivom Josipovićem u Zagrebu.

Učenici su prigodom ovog susreta s Predsjednikom na Pantovčaku imali čast predstaviti svoju školu, način rada i ciljeve, a jednako tako i darove kojima ih je Gospodin obdario. Nakon predstavljanja, uz pratnju gitare, violine, klarineta, oboe i flaute pjevali su, uz ples, skladbu „Mi želimo uzdić' Isusa“, a nakon toga u *a capella* izvedbi „Ferandine moj“. Učenica Kaya Mary McConnell obradovala je sve svojom izvedbom skladbe Johanna

Sebastiana Bacha „Ave Maria“. Predsjedniku su darovali slikovnicu „Da sam ja predsjednik...“ koju su izradili za tu prigodu.

Učenici su zatim Predsjedniku postavljali razna pitanja na koja je on strpljivo odgovarao. Tako su saznali kako je postao predsjednik i je li teško izvršavati tu odgovornu službu, kako izgleda jedan njegov radni dan, ima li kućne ljubimce, koje mu je omiljeno jelo...

Izrazivši radost zbog susreta i djelovanja naše škole, Predsjednik RH gospodin Ivo Josipović pozvao je učiteljice i učenike na zajedničko fotografiranje, a oni su njega pozvali da ih posjeti.

Na kraju su iskoristili mogućnost razgledavanja parka koji okružuje Predsjednikove dvore, a koji im se osobito svidio.

Evo i nekoliko dojмова učenika:

Predsjednik se sa svima rukovao, meni je to bilo jako lijepo! (Veronika Matošević)

Svidjelo mi se kako Predsjednik plješće našim pjesmama i recitacijama! (Domagoj Šola)

Najviše mi se svidjelo kad smo Predsjedniku pjevali pjesmu „Mi želimo uzdić' Isusa“. (Katarina Tokić)

Najviše mi se svidjelo kad smo Predsjedniku postavljali pitanja. Pitali smo ga voli li i on variva kao i mi. (Marija Vidović)

Predsjednik je bio ljubazan i dobro raspoložen! Bilo je super! (Manuela Novak)

Najljepše je bilo kad smo svirali, a na kraju smo otišli hraniti konje i magarce! (Klara Beck)

s. Sunčica Kunić, ASC

DJECA NAS UČE

Rabin Harold Kushner gledao je djecu koja su na obali zidala kulu iz pijeska. Kada su završili zamišljenu kulu, za koju su potrošili puno vremena i strpljenja, došao je val i izravnao kulu sa zemljom. Rabin je očekivao suze i bijes. No djeca su sjela, primila se za ruke i počela se smijati. Malo zatim počela su graditi novu kulu. Rekao je: Ova djeca su me naučila važnu lekciju.

Sve stvari u našem životu, koje stvaramo dugo vremena i s mnogo energije, stvorene su u pijesku. Trajni su samo naši odnosi s

ljudima. Prije ili kasnije doći će val i odnijeti ono što smo sagradili ogromnim trudom. Kada se to dogodi moći će se smijati samo oni koji će se imati s kime držati za ruke!

Mate Ljubičić: biljeg krvi

Biramo život njegujući stavove pomirenja, radosti i nade.

ODJECI I PRILOZI

Što više svojim služenjem budemo nastojale ostati sjedinjene s Isusom u njegovu duhu žrtve i poslušnosti iz ljubavi, to ćemo više moći očekivati porast u svetosti i apostolskoj ljubavi.

(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 38)

INTERNACIONALNI SUSRET ZA MLAĐE KLANJATELJICE

Firenze, 4. travnja - 31. svibnja 2014.

*GDJE JE TVOJE BLAGO, ONDJE JE I TVOJE SRCE.
(Mt 6, 21)*

ASC CENTAR DUHOVNOSTI održao je u talijanskom gradu Firenze internacionalni seminar na kojemu je sudjelovalo 17 mladih Klanjateljica Krvi Kristove iz cijeloga svijeta. Svoje iskustvo i doživljaj seminara prenosi nam s. Snježana Pavlović, sudionica iz Hrvatske (Regija Zagreb):

Na početku seminara okupile smo se u dvorani u kojoj nam je vrhovna poglavarica s. Mariamma Kunnackal uputila riječi dobrodošlice i zaželjela da budemo otvorene Duhu te da se zapitamo *gdje je naše srce*. S. Sonia Matos i s. Nadia Coppa, vrhovne savjetnice i voditeljice seminara, na početku su nas upoznale s rasporedom i pozvale da se uključimo u svakodnevne aktivnosti zajednice.

Sudionice seminara bile su:

iz Kontinentalnog područja Afrika: s. Maria Rafael Almasi i s. Everegisla Constantine Mrosso iz Regije Tanzanija, a iz Osnutka Guinea Bissau s. Eulalia Francisco Canfom i s. Miloca Joao Ca.

Iz Kontinentalnog područja Amerike stigle su s. Marcia Muglia iz Osnutka Argentina; iz Osnutka Bolivija s. Lidia Apaza Arratia, s. Beatriz Chinche Casas i s. Gilda A. Alanoca Quispe; s. Hang Pham iz Regije SAD.

Iz Kontinentalnog područja Azija sudjelovale su: s. Flor Manga, s. Juliana Gabin i s. Mary Gay Aspilla Binongo iz Osnutka Filipini; s. Mercy Scaria i s. Stella Arul Dass iz Regije Indija.

Iz Europe sudjeluju: s. Liana Campanelli i s. Mariateresa Intranuovo iz Regije Italija i s. Snježana Pavlović iz Regije Zagreb.

Svaka sa sobom donosi toliko životnosti i radosti zbog prilike da iskusi življenje internacionalnosti koje proširuje prostor našeg srca za još šire horizonte... Toliko je radosti i oduševljenja!!!

Međusobno smo se upoznavale, razmišljale o svojim darovima i ograničenjima te životu u zajednici. Sjećale smo se značajnih trenutaka u svom životu, što smo međusobno podijelile. Dotakle smo više puta i Konstitucije razmišljajući kako trebamo živjeti kao sestre i prijateljice, a ne kao majke i kćeri, i da trebamo biti zajednica koja živi za poslanje. Važne vrijednosti trebaju nam biti odgovornost, dijalog, sudjelovanje i solidarnost.

Teme predavanja bile su vezane uz naš redovnički život i ASC duhovnost. Razmišljale smo o Krvi Kristovoj danas, o Mariji - Ženi Novoga saveza, o karizmatском gledanju zavjeta i o izazovima na koje nailazimo. Osim naših sestara, predavanja su imala i dva redovnika. P. Julio Albanese (Italija), misionar i novinar, govorio nam je o siromaštvu kao izazovu. Naglasio je važnost čitanja znakova vremena. Trebamo biti usmjerene na Božju riječ i na događanja u svijetu kako bismo odgovorile na potrebe vremena. Rekao je kako su osobe u samostanima više zabrinute brojem članova, nego vrijednostima i kvalitetom. Trebamo novi model i način života u Crkvi jer ne prepoznajemo znakove vremena. Trebamo biti sluge onih na rubu društva. O pomirenju nam je

govorio Misionar Krvi Kristove p. Bill. Posebno je istaknuo da su temeljne vrijednosti istina, milosrđe, pravda i mir te da te vrijednosti idu zajedno, ne može jedna isključivati drugu.

Jedno popodne

predstavljale smo kulture iz kojih dolazimo. Sestre iz Indije, Tanzanije, Italije, SAD-a i Hrvatske te iz Guineje Bissau, Argentine, Bolivije i Filipina predstavile su svoju kulturu kroz ples, power point prezentaciju itd.

Imale smo priliku posjetiti Rim, Firenze, Orvieto, Sienu, Vallecorsu i Acuto. Obilazak tih mjesta stvarno je obogaćujući doživljaj. Radovala sam se susretu s papom Franjom na audijenciji.

Sljedeći značajan događaj bile su duhovne vježbe u Acutu od 18. do 25. svibnja 2014. Milost je biti u mjestu u kojem je živjela naša sveta Marija De Mattias. Biti u kući u kojoj je živjela, hodati mjestom kojim je ona hodila, stvarno je poseban doživljaj. Zahvalna sam Bogu na toj milosti.

Duhovne vježbe nam je imao p. Tony, verbita s Filipina koji živi u Rimu. On nam je govorio o mnogim temama koje se tiču našeg identiteta kao Isusovih učenika.

Saznale smo više i o VIVAT-u, koji je predstavila s. Zita Resch, vrhovna savjetnica. Njezino predavanje potaklo nas je na očuvanje prirode i okoliša kao i na našu osobnu odgovornost za zbivanja u svijetu.

Na kraju seminara imale smo evaluaciju svega prođenoga. Mogu reći da mi je seminar bio prilika za bolje upoznavanje sestara iz drugih kultura o kojima sam prije samo čitala u našem međunarodnom glasilu. Upoznala sam različitosti i sličnosti u kojima živimo.

Zahvalna sam svima koji su mi omogućili sudjelovanje na seminaru jer me je ovo iskustvo u i s t i n u obogatilo.

s. Snježana Pavlović

PISMO IZ AFRIKE

Drage moje sestre!
Evo me konačno malo do vas. Prošlo je mnogo vremena otkako sam ovdje, a nisam se vama javila, nego samo pojedinačno sestrama koje su mi pisale. Nadam se da ćete mi oprostiti i da me uključite koji puta u svoje molitve, koje su mi itekako potrebne. Zapravo, stigla sam ovamo u ovu lijepu i siromašnu zemlju za Božić 2012. g. Bilo je jako vruće, ali hvala dragom Bogu, sve do sada nisam imala nikakvih zdravstvenih problema. Mosambique je velika država s 10 republika i 22 milijuna registriranih stanovnika. Trenutačno smo ovdje četiri sestre (bilo nas je pet). Sestre su iz Tanzanije i žive jako skromno, uzdržavaju se radom svojih ruku. Jedna sestra radi u ambulanti (oni to zovu bolnica), dvije u maloj školi, gdje imamo oko 300 djece od 3-6 god. - mi bismo to nazvali vrtić i predškolska djeca. Bavimo se također socijalnim radom; ovdje se nalazi jedan, nazovimo ga tako, državni starački dom, gdje su smještene starice koje nemaju nigdje nikoga i koje su živjele na ulici. Naravno, te siromašne starice su sretne da imaju krov nad glavom i tri obroka, jer drugi ovdje imaju tek jedan obrok. Također su sretne da imaju vodu, budući je to ovdje veliki problem, jer moraju ići jako daleko po vodu koju nose na glavi... I mi sestre smo sretne da imamo svoju vodu, iako je prilično slana, pa se ne može piti. Prokuhavamo riječnu vodu za piće ili kupujemo njihovu izvornu. Također imamo struju, ali je češće nema nego ima; tako je to ovdje. Podneblje je slično našoj Istri: zemlja crvena i kamenita, ima lijepih brežuljaka i rijeka, samo im nedostaje sistem navodnjavanja. Dva su godišnja doba: hladno i toplo. Temperature su između 35-40, a noću 14-18 stupnjeva. Ovdje može baš sve rasti; sestre imaju vrt, ali im nedostaju strojevi za obrađivanje. U vrtu imamo sve povrće baš kao i kod nas, ja sam baš prispjela na pečenjke. Eto vidite: za Božić pečenjci.

Školska godina počinje 14. siječnja, pa sam prvi tjedan upoznavala mjesto koje se zove MAFUIANE udaljeno od glavnog grada 2 sata autom. Sestre nemaju svoj auto, pa hodamo cipelcugom ... Drugi tjedan u Mafuiane bilo je jako zanimljivo, došla je misionarska mladež iz grada Maputa s jednim patrom redemptoristom i išli smo po selima misionariti, po grupama, u sve kuće. Išli po tim siromašnim kućicama, gdje niti nismo mogli ući u njih, ali smo blagoslovili njih i obitelj pod drvetom sjedeći na zemlji. Mogu reći da mi je ovo jedno novo iskustvo misionarenja koje se ovdje prakticira s mladima. Mislila sam kako bi i u Europi bilo lijepo napraviti tjedan-dva misionarenja, ići po kućama i stanovima. Istina, mi to imamo za blagoslov kuća, ali to je tolika žurba da se jedva ostane desetak minuta, ovdje je to prava raspjevana misionarska mladež koja naviješta živoga i uskrslog Krista. Bilo je jako lijepo. Oni ovdje skoro svi znaju portugalski, ali njihov je jezik šangana ili rongu.

Još nam predstoji pregled djece ovdje, a u još dva mjesta, udaljena 80-tak kilometara također posjećujemo odbačene mlade majke koje imaju malu djecu, a boluju od side. Sestre drže vjeronauk u župi: mi ovdje nemamo svećenika pa se svake nedjelje slavi služba riječi uz dijeljenje sv. Pričesti. Zato molimo Gospodara žetve da pošalje radnike u svoj vinograd.

Toliko za sada. Moja malenkost je dobro, uključena sam u sve poslove tako da mi je vrijeme prekratko, dani brzo lete i svaki put smo bliže vječnosti.

Iskreni pozdrav uz preporuku u vaše svete molitve. Sve vas nosi u srcu vaša uvijek zahvalna

sestra Milka Marković iz daleke Afrike

EDUKACIJSKI SUSRET KAO BLAGOSLOV

U Specijalnoj bolnici za psihijatriju i palijativnu skrb „Sv. Rafael“ Strmac (kod Nove Gradiške, Hrvatska), 4. siječnja 2014., održala sam edukacijski susret za tri grupe kroničnih pacijenta koji leže na otvorenom odjelu i mogu funkcionirati uz terapiju.

Teme prezentacija bile su duhovno-psihološkog karaktera kao npr.: Sram u obitelji ovisnika o alkoholu, Samopoštovanje, Grijeih i kajanje, Osoba je dar, Oprostiti da se ozdravi - ozdraviti da se oprost, i druge.

Imala sam ukupno 40 pacijenata u tri grupe koje psihijatar pripremio za ovaj rad i podijelio ih po dijagnozama: ovisnost i zloupotreba alkohola, depresivne osobe, poremećaj ličnosti.

Prezentacije su pratili i neki djelatnici bolnice, kao i organizatori ovog susreta. Bilo je zanimljivo kako su se pacijenti uključili i sudjelovali pitanjima, komentarima te iskustvima iz osobnog života iznoseći bolne situacije koje su ih dovele do ovog stanja, te su morali potražiti pomoć. Najčešća pitanja tijekom izlaganja i u diskusiji iz određene tematske cjeline bila su vezana uz: savjest, osjećaj krivnje, kako sebi oprostiti da bi „prodisao“, veliko nerazumijevanje u svojim obiteljima koje ih okrivljuju baš za sve, ponižavaju ih, stvaraju

im prisile, mobing na radnom mjestu koji ih je doveo do ovog stanja jer nisu mogli podnijeti pritisak. Bilo je prepoznatljivo i dosta moralnih dilema s kojima se muče...

Osvrt pacijenata na susret i prezentacije:

„Hvala vam da ste došli. Donijeli ste radost i toplinu u naš život. Uspjeli ste nas pokrenuti na razmišljanje o sebi, kao i prepoznavanje vrijednosti života.“

„Hvala vam što ste nas obogatili svojim radom i dolaskom... Ovo nećemo moći zaboraviti...“

Moje osvrta na ovaj susret: nalazi se već u naslovu. Za mene pacijent nije samo dijagnoza, već osoba sa svojim dostojanstvom. Još dodajem kao ključnu misao prepoznavanja eshatološku napetost: već „DA“ i još „NE“ te izdvajam rečenice iz molitve Očenaš: *Oče, SVETI SE IME TVOJE, DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE* u sva srca ljudi...

s. Ankica Klepić

HODOČAŠĆE STUDENTICA U MARIJU BISTRICU

U subotu, 29. ožujka 2014., nas osam studentica iz Doma „Marija De Mattias“ hodočastile smo iz Zagreba u Mariju Bisticu sa s. Viktoriom Košak, Klanjateljicom Krvi Kristove. Ujutro smo spremne i dobro

raspoložene pošle na željeznički kolodvor. Putovale smo vlakom do Zlatar Bistrice. Stigavši, pomolile smo se, a potom pješačile do Marije Bistrice uz priču i smijeh. Kada smo došle i okrijepile se, prisustvovala smo svetoj misi, a nakon nje zaputile smo se na Križni put. Nakon prijeđenih svih 15 postaja Kalvarije uslijedio je svim djevojkama najzanimljiviji susret. Naime, s. Viktoria nas je odvela u Karmel. Kratko smo porazgovarale s jednom sestrom karmelićankom, a nakon toga s njima izmolile molitvu časoslova. Obogaćene duhom i pod dojmom zaputile smo se nazad do Zlatar Bistrice, sjele na vlak i sretno se vratile „kući“.

Hodočašće na Mariju Bisticu sa docimericama mi je bilo lijepo iskustvo. Bilo je tu molitve i žrtve (jer smo pješačile od Zlatar Bistrice do Marije Bistrice), a uz to i puno smijeha i zajedništva. Imale smo priliku više se zblížiti i družiti. Na Mariji Bistrici smo

prisustvovala zajedničkoj misi, a prije toga bila je i prilika za ispovijed. Nakon mise smo se moleći križni put popele na Kalvariju nakon čega smo posjetile samostan sestara Karmelićanki. Na povratku u vlak

za Zagreb bile smo izmorene, ali ispunjene i sretna, a neke od nas utonule su u san u vlak

do Zagreba. (Kristina Horvat)
Posjet Mariji Bistrici me potaknuo na razmišljanje o čovjekovoj ovozemaljskoj prolaznosti, te mucu Raspetoga. Koliko je On učinio za čovjeka i njegovo dobro, a s druge strane na koji način Mu to čovjek „vraća“. Koliko smo ponekad sebični u svojim mislima, životu. Ovakvo jedno hodočašće pojedinca ne može ostaviti ravnodušnim. Najbolji stih tomu u prilog kaže: „Isuse, dođoh Ti se jadat u suton ovoga dana, al motreć Tebe iščeznu moja rana“. (Z. Sudac) Prilikom posjeta Mariji Bistrici najviše me se dojmio posjet samostanu karmelićanki (jedan nezaboravan

doživljaj koji će vjerujem ostati urezan u moje sjećanje) iz razloga što takav način života traži jako veliku žrtvu i meni osobno je nerazumljiv. (Marija Kljajić)

Gabrijela
Vojvodić

LICENCIJAT S. MIRJANE JURANOVIĆ

Dana 14. travnja 2014., na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu s. Mirjana Juranović uspješno je obranila licencijatski rad na temu „Razumijevanje i ostvarivanje vrednote zajedništva u redovničkim zajednicama u Hrvatskoj od Drugog vatikanskog sabora do danas“. U Povjerenstvu za obranu rada bili su: prof. dr. sc. Tonči Matulić (predsjednik), prof. dr. sc. Stjepan Baloban (mentor – član), doc. dr. sc. Franjo Podgorelec (član). Javnoj obrani, uz nekolicinu njezinih kolega i prijatelja, nazočila je regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović i još desetak Klanjateljica.

Licencijatski rad sadrži tri poglavlja. Prvo poglavlje uvodi u pojmove redovničke zajednice i redovničkog zajedništva te osvjetljava najbitnije elemente redovničkog zajedništva prema crkvenim dokumentima o posvećenom životu od Drugog vatikanskog koncila do danas. U poglavlju se izdvaja nekoliko bitnih dimenzija redovničkog života i analizira ih se u odnosu prema redovničkom zajedništvu. To su: obnova nakon Drugog vatikanskog koncila s naglaskom na zajedništvo, kontemplacija, formacija, bratski odnosno sestrinski život u zajednici, poslanje, autoritet i posluš. Do odabranih tema došlo se nakon iščitavanja svih dokumenata o posvećenom životu te pronalaska najvažnijih pojmova koji su u srži shvaćanja redovničkog zajedništva.

Drugo poglavlje donosi presjek promišljanja bitnih naglasaka redovničkog zajedništva analizirajući i

prateći zbornike redovničkih tjedana (I. – XVII.; 1973. - 2002.) i časopis *Posvećeni život* (1994. - 2012.), u kojima su sabrana većina predavanja održanih na 28 redovničkih tjedana u Hrvatskoj.

Nakon proučavanja literature zadane naslovom drugog poglavlja, izabrane su najbitnije dimenzije redovničkog zajedništva bez kojih bi ono bilo manjkavo. Interesi redovnika i redovnica za neke stvarnosti redovničkog zajedništva bili su jači i učestaliji, a za neke vrlo slabi. Izbor se nije vezao samo za one o kojima se puno pisalo i raspravljalo, nego se htjelo vidjeti koliko i na koji način se pisalo i raspravljalo i o nekim „nepopularnim“ temama. Tako to poglavlje dotiče liturgijski i molitveni život zajednice, autoritet i animiranje redovničke zajednice, dijalog i pluralizam mišljenja. Obrađuje askezu, dnevni red, mjesni sabor, afektivnu zrelost, međuljudske odnose te duhovnost zajedništva. U analizi se gotovo uvijek polazi kronološkim redom, tj. ide se od starijih prema novijim zapisima zadane tematike. O nekim stvarnostima se raspravljalo samo unutar rada u skupinama, što će se moći vidjeti u bilješkama.

Treće poglavlje obrađuje neke od izazova i poteškoća redovničkog zajedništva kojima se redovničke zajednice u Hrvatskoj susreću od Drugog vatikanskog koncila do danas. Poglavlje započinje problematikom individualizma i utjecaja elektroničkih medija na redovničko zajedništvo. Dalje se prati razlika između

života u malim i u velikim redovničkim zajednicama. Nezaobilazna je problematika međugeneracijskih odnosa unutar redovničke zajednice te odnos zajednica - pojedinac. Rad iznosi poteškoće redovničkog zajedništva ženskih

redovničkih zajednica koje su u izravnom župnom pastoralu i ujedno žive u prostorijama župe. Na kraju se analizira problem redovničkog zajedništva svećenika-redovnika koji vrše ujedno službu župnika u župi. Svaku poteškoću pokušalo se realno sagledati, koliko je to literatura dopustila, a onda se iz nje iščitavao izazov za redovničko zajedništvo.

Krajnji cilj licencijatskoga rada bio je pokazati kako vrednota redovničkog zajedništva ostaje zapravo uvijek vrednota bez obzira kroz kakve promjene, poteškoće i izazove prolazila.

Mirjana Juranović je rođena 6. studenoga 1975. u Doboju, Bosna i Hercegovina, od oca Franje i majke Ljubice rođ. Antolović. Nakon završenog osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja započinje novicijat u Družbi

sestara Klanjateljica Krvi Kristove, gdje je 1996. položila prve, a 2001. godine doživotne zavjete. Akademске godine 1997./98. upisala je filozofsko-teološki studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je diplomirala 2002.

godine s temom „Problematika početnog odgoja u ženskim redovničkim zajednicama u Hrvatskoj“. Od 2002. do 2007. radila je kao vjeroučiteljica u Srednjoj školi Ivanec. Godine 2007. upisala je poslijediplomski znanstveni studij iz specijalizacije moralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je odslušala sve tri godine poslijediplomskog studija.

Posljednjih šest godina (2007.-2013.) u svojoj redovničkoj zajednici obavlja službe odgojiteljice, mjesne poglavarice i predsjednice *Povjerenstva za duhovna zvanja i pastoral mladih*. U studenom 2013. završila je dvogodišnje obrazovanje za voditeljicu Bibliodrame.

s. Vesna Abramović

GOZBA LJUBAVI

U subotu, 10. svibnja 2014., u Caritasovoj kući *Bl. Alojzije Stepinac* u Brezovici održana je *Gozba ljubavi* - jedan u nizu brojnih susreta koje je u ovoj ustanovi Caritasa Zagrebačke nadbiskupije tijekom proteklih šest godina organizirala Zaklada *Marija De Mattias* sestara Klanjateljica Krvi Kristove, Regije Zagreb. Moto susreta koji je okupio oko stotinjak sudionika bila je izreka sv. Augustina: „Prema Bogu ne idemo hodajući, nego ljubeći“.

Susret je započeo misnim slavljem kojega je predvodio don Sebastijan Marković, salezijanac, a liturgijsko pjevanje animirao je zbor *Stijene* iz župe sv. Petra iz Zaprešića, koji je sudjelovao i u zabavnom dijelu programa. Don Sebastijan, koji je 29 godina djelovao kao misionar u Ruandi, u propovijedi sa žarom podijelio s okupljenima nekoliko detalja iz života afričkog čovjeka. Istaknuo je kako je život u Africi težak i okrutan, ali su ljudi topli i otvoreni za druge, a svemu pristupaju srcem te žive lijepu usklađenost s prirodom, osobito u prihvaćanju i poštivanju života. Ispripovjedio je kako u Africi izgleda svečanost odabira imena novorođenom djetetu, naglasivši kako je svatko od nas odabran i imenovan kao dijete Božje te kao takvi trebamo živjeti i ispunjavati svoju misiju ovdje na zemlji. „Sestre Klanjateljice Krvi Kristove u pripremu i provedbu ovog već tradicionalnog susreta rado uključuju i druge sudionike, dobročinitelje, volontere i studente Katoličkog bogoslovnog fakulteta te drugih fakulteta“, napomenula je voditeljica razvoja programa Zaklade *Marija De Mattias* s. Ljubica Radovac, koja je naglasila da je cilj ovoga susreta, kao i svih dosadašnjih „u duhu solidarnosti s djecom s teškoćama u razvoju kao i odraslim osobama s invaliditetom zajedno graditi

bolje društvo, osjetljivije na potrebe bližnjih“. Susretima *Gozba ljubavi* dokazujemo da za to zaista nije potrebno mnogo.

Uz predstavnike zagrebačkog Caritasa kao domaćina susreta, na čelu sa zamjenicom voditelja Kuće *Bl. Alojzije Stepinac*, gđom Ružicom, na susret su se odazvali predstavnici sljedećih ustanova: Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava i njihova plesna skupina Nikoline te Dom za djecu i mladež Tuškanac, te drugi prijatelji *Gozbe ljubavi* pojedinačno. Dugogodišnji sudionici i prijatelji *Gozbe ljubavi* koji nisu fizički mogli biti prisutni radi različitih spriječenosti, bili su duhom prisutni sa svima nama, te je sjećanje na njih bilo obilježeno snažnim pljeskom.

Budući da su poziv za sudjelovanje na susretu iz Zaklade uputili i predsjedniku Republike Hrvatske gospodinu Ivi Josipoviću, zbog nemogućnosti njegova dolaska iz Ureda Predsjednika organizatoru su upućene riječi podrške „svakoj inicijativi i akciji u svrhu promicanja solidarnosti i pružanja pomoći i podrške slabijima i nemoćnima“.

Organizator je posebnu zahvalu uputio donatorima susreta - tvrtkama TIM Kabel d.o.o. i Pan-Pek iz Zagreba, zahvaljujući čijoj donaciji je omogućen domjenak na *Gozbi ljubavi*.

s. Ljubica Radovac

SUSRET VODITELJA ZAJEDNICA KRVI KRISTOVE

Susret na kojemu se okupilo 30-tak voditeljica i voditelja Zajednica Krvi Kristove održan je 10. svibnja 2014. u kući sestara Klanjateljica

Krvi Kristove u Zagrebu, Miramarska 100.

Okupljenima je na početku susreta izrazila dobrodošlicu s. Mara Matijević, predsjednica Povjerenstva za Zajednice Krvi Kristove i ASC pridružene.

Prijepodnevni dio programa, uz s. Maru, animirao je don Stjepan Bolkovac, SDB, uz sadržajno i bogato predavanje na temu *Lik voditelja/ice u svjetlu duhovnosti karizme Krvi Kristove*.

Izlažući temu, don Stjepan je istaknuo kriterije formacije voditelja: MOTIVACIJA (zašto nešto radim) vodi nas prema DJELOVANJU, a potom prema onome BITI.

Formacija se ostvaruje u interakciji trajnog djelovanja i razmišljanja. Teorija je nužna, ali se mjeri praksom. Djelovanje je odgojno kad potiče samoodgoj. A stvarnost je mjesto odgoja i obrazovanja. Biti voditelj znači biti pozvan. Kvalitetna formacija traži pojedinca u svom nutarnjem, duhovnom i evanđeoskom bogatstvu - istaknuo je don Stjepan.

Nakon diskusije i osvrta na predavanje, zajedništvo se nastavilo slavljem svete mise.

Uz informacije o zbivanjima kroz proteklu godinu te planovima za slejedeće razdoblje, susret je završio u popodnevima satima molitvom krunice Krvi Kristove koju je animirala s. Ancila Vukoja.

s. Olivera Šapina

VRTIĆ NA BREŽULJKU

S. Božena Ferketin sudjelovala je u slavlju nakojem je u subotu, 24. svibnja 2014., svečano obilježena 20. obljetnica djelovanja Dječjeg vrtića *Jordanovac* u sklopu samostana Školskih sestara franjevki Splitske provincije, u Zagrebu, *Jordanovac 55*.

Okupile su se sestre iz raznih podružnica zajedno s provincijalnom predstojnicom s. Leonkom Bošnjak Čovo i vrhovnom predstojnicom s. Klarom Šimunović koja je u kanonskom pohodu našoj Provinciji. Uz sestre nazočili su i uzvanici među kojima predstavnice vjerskih vrtića iz Zagreba, predstavnici gradskih ureda, dobročinitelji vrtića i samostana te sva djeca korisnici vrtića sa svojim roditeljima.

Okupljene je na početku srdačno pozdravila provincijalna predstojnica s. Leonka. Podsjetila je da sestre uz dvadesetu obljetnicu vrtića na *Jordanovcu* obilježavaju i sedamdesetogodišnju prisutnost u Zagrebu te je istaknula njihovu skrb za djecu u duhu karizme naše Družbe.

Euharistijsko slavlje u zajedništvu s trojicom svećenika predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac. U prigodnoj homiliji naglasak je stavio na odgoj djece i ulogu obitelji, osobito majke u odgoju te ulogu odgojiteljica u cjelovitom odgoju djeteta. Sestrama odgojiteljicama je posvijestio važnost odgojnoga rada i potaknuo ih da ne klonu u tom zahtjevnom poslu koji je dio njihovoga redovničkog poziva.

Nakon zahvalne pjesme Tebe Boga hvalimo, riječ zahvale svima koji su se odazvali na slavlje i svima koji su na bilo koji način doprinijeli o s t v a r e n j u p r i g o d n o g a

slavljeničkoga programa uputila je ravnateljica Dječjeg vrtića s. Sanja Stojić, koja je neumorno bdjela nad pripremama te svim srcem i sposobnostima sudjelovala u odvijanju cjelokupnog programa.

Prigodni program s djecom pripremile su sestre zajedno sa svim odgojiteljicama i djelatnicama vrtića. Program se odvijao na ulazu u vrtić. Predstavljena je najprije slikovnica *Vrtić na brežuljku* koja je izdana u toj prigodi, a za koju je tekst i ilustracije pripremila Brankica Blažević, pedagoginja katoličkih vrtića. U oblikovanju slikovnice sudjelovala su vrtićka djeca svojim likovnim radovima.

I prigodni igrokaz koji su izvela djeca nosi isti naslov *Vrtić na brežuljku*. Franjo Asiški u duhu ljubavi prema svemu stvorenome razgovara s ptičicama, a zatim dolaze tri sestre franjevke i razgovaraju o svom poslanju na jordanovačkom brijegu. Dječjoj razigranosti i raspjevanosti nisu mogli odoljeti ni odrasli pa su pjevali zajedno s njima. A mali brat Franjo, dječak odjeven u franjevački habit, izgovarajući blagoslov sv. Franje Asiškoga, svojim nježnim ali ozbiljnim nastupom blago je dotaknuo svako prisutno srce.

O snaženi najprije na euharistijskoj gozbi kruha i riječi Božje, potom ozareni dječjim vedrim pogledima i razdragani njihovim milozvučnim

g l a s o v i m a , zajedničko druženje nastavili su svi nazočni u dvorištu vrtića uz prijateljske razgovore, srdačne susrete i zajednički objed.

(preuzeto s internetske stranice Školskih sestara franjevki)

TRAGOM POPLAVA

U ranim jutarnjim satima, na svetkovinu Uzašašća Gospodinova, 29. svibnja 2014., okrjepljene na Euharistijskoj gozbi u crkvi sv. Franje, uputile smo se s. Ana Marija Antolović, s. Mara Matijević i s. Mara Župarić put Bosne, odnosno u posjet majci sestre Mare Župarić, koja se trenutno (zbog otežane komunikacije zbog poplavljenih putova) nalazi u Odžaku, gdje ide na dijalizu.

Nakon malo trajnijeg prelaska Save u Sl. Brodu, uputismo se nasipom prema odredištu; sve oko nas pripovijeda o tmurnom i razornom pohodu Save obližnjim mjestima; mnoge baruštine, hrpe uništenog namještaja i prljava trava i drveće uzduž uske i nesigurne ceste duž napisa, jer moglo bi i pod nama nestati ceste, kao što smo to vidjele na mnogo mjesta, gdje je bujica i silina vode bila jača od asfalta i betona. U Odžak stigismo pri završetku sv. Mise, pa se Božji puk okupio pred crkvom. Brzinski pozdravismo župnika vlč. Jakova Filipovića, župnika u Vidovicama u vrijeme dolaska naših sestara u to tada ratom opustošeno mjesto.

Ostavismo s. Maru s majkom, a nas dvije se kasnije navratismo i provedosmo neko vrijeme slušajući bolesnice pune dojmova i zanimanja za svoje ostavljeno mjesto (dvije iz Vidovica i jednu iz Tolise). U međuvremenu, s. Ana Marija i ja posjetismo majku i brata sestre Marinke Tadić, nedaleko od Odžaka, kojima je sva imovina i usjevi uništeni, a kuća pokazuje pukotine. Majka, brat i šogorica pokojnog brata Marka s djecom našli su privremeni smještaj izvan sela, a danas su došli pogledati što je ostalo od kuće i imanja, a također

je u jutarnjim satima stigla s. Marinka. Tuga i nevjerica...

Krenuvši iz Odžaka i tražeći na raskrižju pravaca mogući prohodni put do Vidovica i Orašja, navratismo do gostionice upitati za informacije, gdje na veliku radost na parkiralištu ugledasmo nekadašnjeg korisnika Centra Marjanovac, koji je kanio krenuti u istom pravcu, a pozna putove. Slijedeći ga stigle smo do Orašja, do stana Ilije Čekića, brata s. Violete, u kojem su privremeno smještene s. Violeta i s. Nada Grgić. Okrijepljene i nahranjene susretom, razgovorom i ćevapima, sestre Ana Marija, Mara i Mara Župarić te Nada uputiše se prema Vidovicama. Na ulazu u selo stoji ponovno istaknut natpis „Opet dobro“.

Čim otvorismo vrata auta osjetismo neki čudni nepoželjni miris, a zatim ugledasmo baruštine prljave vode po okolnim dvorištima, iako je većina cesta kroz mjesto prohodna, istina mnoge ipak samo u visokim gumenim čizmama.

Nismo mogle po suhu do naše kuće, nago ostavismo auto u blizini, a odmah pred župnom kućom ugledasmo župnika vlč. Josipa Senjaka s marljivim župljanima, zauzetim da učine kuću, crkvu i dvorište dostupnim ljudskim stvorenjima.

Tim pravcem je bio i jedini prilaz do kuće u kojoj obitavaju naše sestre. S. Nada je prethodnog dana ušla u kuću i odstranila ostatke pokvarene hrane, najvećim dijelom mesa, budući da je voda ispunila podrum, u kojem su bili hladnjaci-zamrzivači, a struje je nestalo, pa se hrana pokvarila i izvan podruma. U kući s. Mare Župarić sve je uništeno i isprevrtano, tako da je i krevet skočio na ljestve nasred sobe. Na sve strane vide se pojedinci i skupine u gumenim čizmama u svojim vodenim dvorištima, šutke i sagnutih glava, sigurno im je u srcu pitanje i vjera psalmiste (Ps 121) „K brdima oči svoje uzdižem; odakle će mi doći pomoć? Pomoć je moja od Gospodina, koji stvori nebo i zemlju“.

Ambulanta, u kojoj godinama zauzeto radi s. Violeta Čekić, nije za prepoznati, jedva da je koji aparat odolio uništenju, iako je s. Violeta prethodno podigla vrijedne aparate, ali je voda dosta toga postavila naglavce.

U kasno popodne oprostismo se od Vidovica, a u Orašju ostadoše s. Nada Grgić i s. Mara Župarić, koje će sređivati svoje dojmove i prvom zgodom krenuti put Vidovica, kako bi zajedno sa svojim župljanima, obnavljale lica svojih domova i gradile povjerenje stradalnika ovog mjesta, koje se očituje u onom ponovnom „Opet dobro“ na ulazu u selo.

Posjetismo također u Orašju teško bolesne sestre naše s. Valerije Šokić, gdje zatekosmo i njihovog požrtvovnog brata Matu. Na izmaku snaga, a s velikom željom da se za njih molimo kako nada i vjera ne bi smalaksale pod dugotrajnim teretom patnje.

Ostavismo Bosnu s njezinim patničkim i zabrinutim pukom, te nastavismo put Zagreba. Poželjesmo oprati auto, ali u mrklo doba ne nađosmo praonicu, čije radno vrijeme nije isteklo. Navratismo u Sl. Brod, jer smo ponijele nešto od potrebnih odjevnih predmeta sestri Ljubici Kodžoman, koja boravi sa sestrama Stelom i Helenom u Slavonskom Brodu.

Nebo je navuklo mračne oblake i izlilo nebrojeno puta pljusak po nama dok smo putovale prema Zagrebu, a tako se i auto oslobodio nakupljene prljavštine. Ipak ga napojismo gorivom neposredno prije dolaska na Tuškanac, zadnjeg sata ovog dana, krcatog dojmove.

U nadi da „Gospodin ne drijema i ne spava, On čuvar onih koji se u nj uzdaju“ (usp. Ps 121), stavljamo svoje pouzdanje u Božju budnost i zauzetost za čovjeka, koja se i u ovim teškim događanjima očituje obilno po požrtvovnosti i darežljivosti brojnih ljudi, koji dnevno priskaču u pomoć stanovnicima potopljenih područja.

s. Mara Matijević

ASC VOLONTERKE U VIDOVICAMA

Zajednica sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Vidovicama proživjela je sa svim stanovnicima ovoga bosansko-posavskog područja tragična zbivanja koja su uslijedila pojavom katastrofalnih poplava.

Kuća u kojoj žive i djeluju četiri sestre poplavljena je u podrumskom dijelu, a uništeno je sve što se ondje nalazilo.

Sestre su u teškim trenucima bile blizu stanovnicima, zajedno s njima su bile kod iseljavanja i pomagale im na različite načine. Bile su uz njih i u Orašju, gdje su našli privremeni smještaj u vrijeme dok nije bio moguć pristup njihovim poplavljenim mjestima, imanjima i kućama. Sestre su mnogim su gestama, neumornim zalaganjem, molitvom i prisutnošću podržavale vjeru i nadu u svima koje su susretale.

Regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović više puta je posjetila sestre i ovo područje te sa zanimanjem pratila sva zbivanja. Nakon posjeta prenosila je vijesti popraćene slikom svim sestrama ASC Družbe. Iz svih krajeva svijeta Klanjateljice izražavaju svoje suosjećanje, uz molitvu i djela solidarnosti.

Iz ovoga područja znatan je broj Klanjateljica Regije Zagreb čije obiteljske kuće su stradale kao i mnogobrojne njihove rodbine, znanaca i prijatelja.

U utorak, 3. lipnja 2014., zajedno s regionalnom poglavaricom sestrom Ana Marijom Antolović, u ranim jutarnjim satima uputile su se četiri Klanjateljice iz Zagreba u Vidovice gdje su pomogle sestrama u raznim aktivnostima, a osobito u uređenju kuće i okolnog prostora u koji se polako vraća život. U napornim akcijama toga dana pridružile su im se i dvije Klanjateljice koje su doputovale iz Banjaluke.

Klanjateljice Regije Zagreb na različite načine iskazuju svoje suosjećanje i solidarnost sa

stradalima, a sljedećih dana, tjedana i mjeseci žele učiniti konkretne geste djelotvorne ljubavi u suradnji sa svojim suradnicima i prijateljima zajednice.

s. Vesna Abramović

ČINIMO RAZLIKU U SVIJETU

Pročitala sam negdje ovu misao: „Bog nas želi upotrijebiti, a On to i hoće – samo ako Mu budemo poslušni i ako budemo slijedili Kristov primjer da budemo sluge (usp. Filipljanima 2,3-11). Mi možemo biti odgovor na nečiju molitvu izlazeći iz naših zona udobnosti kako bismo koristili darove koje nam je Bog dao da učinimo razliku u svijetu.“

Skupina hrvatskih studenata u Rimu, čuvši za nevolje koje su sredinom svibnja ove godine snašle narod u Hrvatskoj, Srbiji i Bosni i Hercegovini, organizirala se kako bi dala svoj doprinos ublažavanju boli žrtava pogođenih poplavama. Tijekom tih stravičnih događanja mnogi studenti i profesori nisu niti znali što se događa u susjednim zemljama. Informacije nisu stizale na vrijeme. Potrudili smo se fotografijama i video uradcima bar donekle približiti stravične događaje, te dati potrebne informacije kako konkretno pomoći.

Na *Papinskom Sveučilištu Salezijana* kreativnost i solidarnost ujedinile su snage. Želja za pomoći i činjenjem dobra proširila se i izvan granica fakulteta te su svoj doprinos, osim studenata i profesora, dale i pojedine redovničke zajednice među kojima i sestre međunarodne zajednice Klanjateljica Krvi Kristove u generalnoj kući u Rimu. Sestre su s velikim zanimanjem pratile sve što se događa na prostorima pogođenim poplavama te se rado uključile u pomoć.

Prikupljeni prilog poslali smo jednoj obitelji, koja je pod udarcima vode izgubila sve što je godinama s mukom stjecala.

Svjesni teških trenutaka kroz koje prolaze žrtve poplava, željeli smo konkretnim djelom pridružiti se onima koji mogu *biti odgovor na nečiju molitvu izlazeći iz naših zona udobnosti kako bismo koristili darove koje nam je Bog dao da učinimo razliku u svijetu.*

Danijela Anić,
Međunarodna zajednica ASC
u Generalnoj kući u Rimu

ZAJEDNICA KRVI KRISTOVE NA DANIMA POKRETA I UDRUGA

Dani pokreta i udruga Zagrebačke nadbiskupije započeli su 6. lipnja 2014. euharistijskim slavljem u zagrebačkoj katedrali. Misu u prvostolnici predvodio je biskup Valentin Pozaić te nakon popričesne molitve opetovano naglasio kako je pitanje upućeno Petru *Voliš li me?* upućeno svakome od prisutnih. Odgovor *Volim te* dajemo svakodnevno u mjestu svog boravka i rada. Euharistijsko slavlje pjevanjem je uvećao band Božja Pobjeda.

Nakon slavlja u katedrali slijedilo je predavanje biskupa Pozaića *Etika kulture života* u dvorani 'Vijenac' Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, Kaptol 29. Dr. Tomislav Markić, biskupski vikar za laike, u pozdravnoj riječi zahvalio je na dobroj suradnji s pokretima, udrugama i zajednicama naglasivši njihovu dobru koordiniranost te kratko predstavio različite vrste udruga i pokreta koji djeluju u Nadbiskupiji.

Susret je završen druženjem u dvorištu Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa.

Sljedećeg dana, 7. lipnja od 14 do 17 sati, oko paviljona na Zrinjercu održavala se „Evangelizacija na Zrinjercu“. Razni pokreti,

udruge i zajednice za tu prigodu su pripremili programe koji su se održavali u kutku za djecu, kutku za mlade, obiteljskom kutku, biblijskom kutku, karitativnom kutku, kulturnom kutku, Papinu kutku i kutku za razgovor o vjeri. Zajednice Krvi Kristove sudjelovale su u programima pojedinog kutka: Ljerka Kičinbači, članica Zajednice Krvi Kristove iz Zagreba (Miramarska), u dječjem kutku, s. Ancilla Vukoja i s. Mara Matijević u kutku za razgovor o vjeri te s. Sunčica Kunić u kutku za mlade.

Glazbena pratnja u paviljonu bili su Dragutin Hrastović i bend Cenacolo, a voditeljica programa bila je Tanja Popec.

Istovremeno se uz program na Zrinjercu u kapeli Ranjenoga Isusa (Trg bana Josipa Jelačića) molilo pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, a molitvu su predvodili članovi pokreta, udruga i zajednica. Njima su se po završetku programa na Zrinjercu pridružiti svi sudionici.

OSME LJETNE DUHOVNO-KREATIVNE RADIONICE U IVANCU

U samostanu sestara Klanjateljica Krvi Kristove kod Ivanca održane su 8. ljetne duhovno-kreativne radionice za djecu i mlade. U prvom terminu, 20.-22. lipnja 2014., namijenjenom djeci od 5. do 8. razreda sudjelovala su djeca iz Zagreba, Bedenice i Ivanca. Tema radionica bila je „I mi želimo biti Isusovi prijatelji“. Djeca su kroz razgovor, priče, molitvu, euharistiju, bibliodramu, razne rukotvorine, igre i drugo otkrivali svoj put nasljedovanja Isusa u prijateljevanju s Njim i međusobno.

U trećem danu radionica, s. Tarzicija Medven svjedočila je djeci o svom iskustvu života s Isusom, svom pozivu i životu u Australiji.

Radionice za srednjoškolce započele su 26. i trajale do 29. lipnja 2014. U njima su najvećim dijelom sudjelovali mladi iz Ivanca, zatim iz Varaždina i Čurilovca. Radionice za srednjoškolce bile su po mnogo čemu drugačije od dosadašnjih. Prvog dana mladi su imali prilike upoznati dr. Mirjanu Radan, teologinju i ginekologinju, koja je otvorena srca i s puno znanja prenijela svoja profesionalna i duhovna iskustva pretočena u temu „Lijepo je biti žena, muškarac“. Drugi je dan radionice animirala s. Laura Cukar na temu „Otvoreno-zatvoreno srce“, dok je treći dan animirala s. Mirjana Juranović pomoću bibliodrame „Želiš li ozdraviti“. Posebno iskustvo za mlade u ovim radionicama bilo je sudjelovanje u euharistijskom slavlju i animiranje noćnog klanjanja u svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu. Radionice su završile vrednovanjem i otkrivanjem blaga s kojim odlazimo u svoj svakodnevni život.

Većina djece i mladih koja su sudjelovala u 8. duhovno-kreativnim radionicama nastavit će svoje druženje u 6. ljetnom kampu na otoku Olibu.

Radionice za djecu 1.-4. razreda su 4.-6. srpnja 2014.

Animatorice 8. ljetnih radionica bile su: s. Matija Pavić, s. Melita Petra Kraševac, s. Viktoria Košak, s. Laura Cukar, Jakovica Velić, vjeroučiteljica, te s. Mirjana Juranović.

s. Mirjana Juranović

BIBLIODRAMA U DOMU "DRAGI BLIŽNJI"

Dana 26. lipnja 2014. godine na poziv vodstva Doma s. Ljubica Radovac, voditeljica razvoja programa Zaklade Marija De Mattias iz Zagreba, održala je bibliodramu za korisnike Doma „Dragi bližnji“ u Okučanima na temu **Riječ ti je posve blizu** (Pnz 30, 11-14).

U uvodnom dijelu susreta, nakon kratkog upoznavanja, korisnici su se prisjetili onih riječi koje su ih u njihovom životu ohrabrivale, snažile i poticale na rast, kao i osoba koje su im te riječi izgovarale. Nadalje, prisjetili su se i onih riječi te iskustava koja su bila bolnija i koja su se također usjekla u pamćenje ali i poslužila za duhovni rast i oblikovanje osobnosti. Tako smo došli do osnovnog smisla ovog susreta kao i same bibliodrame a taj je moći životnu stranu, prepunu iskustava prožeti biblijskim tekstom, Riječju Božjom koja nam je posve blizu. Riječ je tu, prisutna u našim

ustima i srcu da je vršimo, da nam bude orijentir i pomoć na putu. Susret je bio prilika za razmjenu iskustva i diskusiju te višestruko obogaćenje za sve.

s. Ljubica
Radovac

BIBLIODRAMA IZ PERSPEKTIVE STUDENTA

Na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru u okviru izbornog kolegija *Duhovnost u socijalnom radu* studenti su pod vodstvom prof. dr. sc. sestre Zdravke Leutar imali priliku upoznati metodu bibliodrame i aktivno u tome sudjelovati. U nastavku ovog teksta donosimo kratki prikaz:

Prije negoli smo upisali izborni kolegij *Duhovnost u socijalnom radu* čuli smo za bibliodramu, neki su od nas studenata čak sudjelovali u nekoj izvedbi, ali unatoč tome nismo imali cjelokupnu sliku o tome što je to točno bibliodrama.

Biblijski tekstovi na kojima smo radili bibliodramu bili su prispodoba o razmetnom sinu te priča o Mariji i Marti. Prije negoli smo počeli sa radom na tekstovima, pronašli smo ugodna mjesta, udobno se smjestili te pročitali tekstove dvaput. Nakon što je svaki od studenata još jednom u tišini pročitao za sebe trebali smo izdvojiti jednu riječ ili rečenicu koja nas u tom trenutku najviše dotiče, za koju prepoznajemo da je nama upućena. Nakon što smo ih prepoznali lagano šeući prostorom međusobno smo se pozdravljali upravo tom riječi/rečenicom. Slijedio je odabir mjesta na fakultetu gdje bismo smjestili svoju riječ/rečenicu. Na tom smo mjestu izgovorili svoju riječ/rečenicu, popratili gestama te bi ostali studenti to ponovili za njim. Odabir mjesta na fakultetu je bio zaista zanimljiv, od ulaznih vrata, hodnika te knjižnice. U prvom tekstu većina nas se prepoznala ili u starijem bratu ili u razmetnom sinu tako da smo odabrali

rečenice „Bio je izgubljen i vratio se!“, „Vrati se doma ocu...“, „Oče, zgriješio sam i tebi i Bogu.“, „Molim te, primi me...“ dok su se neki studenti prepoznali u riječima oca „Sve što je moje i tvoje je“. Slijedila je dramska izvedba u kojoj smo skoro svi bili u ulogama starijeg i mlađeg brata, očeva te nekolicina u ulogama poput savjesti, radosti i oprosta. Unatoč ponovljenim ulogama uspjeli smo se više-manje uživjeti u uloge i doživjeti svoj lik. Očevi su mogli osjetiti ljutnju i bijes starije braće, ali i veselje i radost zato jer se mlađi sin vratio. Na kraju nas je prof. Leutar uvela u meditaciju u kojoj smo se trebali sjetiti nekog našeg odlaska, bilo simboličnog kao što je to odrastanje ili nekog konkretnog odlaska. Uvodeći nas korak po korak doista smo se uspjeli uživjeti i ponovno proživjeti individualno odabrani odlazak. Zatim je intervjuirala nekoliko studenata te smo na taj način saznali gdje se te osobe nalaze, kako se osjećaju, o čemu razmišljaju, što se oko njih događa te što misle da će se dogoditi. Situacije su bile autentične te su se studenti nalazili u važnim životnim situacijama kao što je to odlazak u Zagreb na studij, duhovna obnova na Modravama

nakon koje je osoba trebala primijeniti sve što je iskusila u svakodnevni život dok su se dvije osobe nalazile na aerodromu, jedna u Egiptu ne znajući što će se dogoditi sljedeće, a druga se opraštala od svoje obitelji jer je razred srednje škole upisala u Americi. Iako je budućnost u tim trenucima bila neizvjesna osjećaji nade i vjere bili su jači. Kako nas je prof. Leutar uvela u prošlost, tako nas je korak po korak vratila u sadašnjost. Meditacija nas je podsjetila na naše jake strane, osobe koje su nam u tim trenucima bile podrška, osvijestili smo si koliko smo bili hrabri te da smo unatoč neizvjesnosti nadjačali osjećaje straha, nesigurnosti ili čak besmisla.

Drugi biblijski tekst o Mariji i Marti bio je uspješniji negoli je to bilo sa radom na prethodnoj prispodobi jer smo znali više te smo se u skladu s tim mogli bolje prilagoditi i sukladno tome i bolje uživjeli u uloge. Podjednako smo se prepoznali i u ulogama Marte i Marije i to u rečenicama „Brineš se i uznemiruješ za mnogo...“, „...bijaše sva zauzeta posluživanjem.“, „...sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu.“, „Reci joj dakle da mi pomogne.“ te „Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.“ Zaključili smo da se zaista previše brinemo, da smo stalno u žurbi pa zbog te užurbanosti, ne samo grada, nego i

zbog obveza na fakultetu, č e s t o zaboravimo na riječ Božju koja je toliko živa, praktična i korisna. Dramska izvedba je ovaj put rezultirala puno većim uspjehom jer smo odabrali jednu osobu

za pojedinu ulogu dok su ostali promatrali. U biblijskom tekstu nema previše razgovora već samo okvir tako da nam je tekst oživio tek kada smo ga odglumili. Mogli smo vidjeti i promatrati što se to događalo u mislima Isusa, Marte i Marije te njihovo ponašanje.

Za kraj smo na panou kreirali drvo od papirića na koje zapisali svoje osjećaje, misli i spoznaje. Korijen drveta činili su papirići s mislima i osjećajima koje smo imali prije dolaska na izborni predmet, a to su osjećaji zbunjenosti, neizvjesnosti, neznanja, neupućenosti, ali i zanimanje, uzbuđenost i veselje. Deblo su činile spoznaje do kojih smo došli tijekom radionica: kroz igru je sve zabavnije, ponovno smo otkrili čar zajedništva, korisnost ove metode, povratak razmišljanju o vlastitoj duhovnosti, spoznaje o sebi i brojne druge. Krošnjju su činili osjećaji i misli s kojima smo otišli, a to su osjećaji mira, zadovoljstva, ispunjenosti, radosti, znanja. Drvo je izgledalo točno onako kako i treba izgledati, razgranato korijenje, čvrsto i sigurno deblo s bujnom krošnjom. Zaista nam je to bilo korisno iskustvo te preporučamo svakome tko ima priliku da se uključi u bibliodramu, bilo kao sudionik, bilo kao voditelj.

Ivan Đorđić

SVEČANOST DODJELE ZAHVALA VOLONTERIMA I PODUPIRATELJIMA ZAKLADE MDM

Dana 30. lipnja 2014. u samostanu Klanjateljica Krvi Kristove u Zagrebu, Miramarska 100, upriličena je svečanost i druženje s prijateljima Zaklade MDM.

Tom prigodom dodijeljene su zahvale volonterima i nekim podupirateljima koji su kroz proteklu školsku godinu iskazali volju i zanimanje te bili uključeni na različite načine u rad za dobrobit bližnjih putem Zaklade MDM. Volonteri, koji djeluju od listopada 2013. godine bili su velika pomoć u organizaciji i provođenju različitih aktivnosti i projekata Zaklade kao što su: humanitarni koncert „*Moja arena – put u život*“, susreti *Gozbe ljubavi*, slavlja Božića i Uskrsa u dječjoj bolnici u Klaićevoj, Zagreb, individualni rad i pružanje socijalne podrške djeci iz rizičnih obitelji, prikupljanje i podjela pomoći ugroženima na poplavljenim područjima, radionice i aktivnosti u svrhu promoviranja Zaklade te angažman glede poboljšanja kvalitete života i provođenja slobodnog vremena korisnika Caritasove kuće Oborovo.

Kako bi se sve navedene ali i druge aktivnosti mogle provoditi, dobročinitelji i podupiratelji Zaklade pružali su svoju financijsku podršku i omogućili da se može ustrajno činiti dobro.

Velika radost i osvježenje ovoga slavlja bila je i devetogodišnja Lea Petković iz Zagreba koja se uz svoju majku Danijelu uključila i postala najmlađa podupirateljica Zaklade. Druženje su svečanim

pjevanjem upotpunile sestre ASC i članice zbora župe sv. Ivana Bosca iz Podsuseda, predvođene sestrom Imeldom Dolibašić.

Zaklada MDM živi od velikodušnosti nesebičnih ljudi i doista, tko na bilo koji način pomogne njezino djelovanje pridonosiće uspostavi boljega svijeta i *lijepog poretka stvari što ga je Krist utemeljio u svojoj Krvi* (sv. Marija De Mattias).

S. Ana Marija Antolović, predsjednica Uprave Zaklade Marija De Mattias, uputila je riječi zahvale volonterima, podupirateljima, Klanjateljicama Krvi Kristove i svima koji se uključuju u različite inicijative i projekte Zaklade.

Zahvalni smo svima koji su se do sada uključili i podržali djelovanje naše Zaklade, kao i onima koji će tek postati naši podupiratelji i dio dobrih nastojanja za bolje, pravednije i solidarnije društvo.

s. Ljubica Radovac

NOĆ KLANJANJA I MOLITVE

U samostanskoj kapelici sestara Klanjateljica Krvi Kristove u Zagrebu, Miramarska cesta 100, uoči svetkovine Krvi Kristove, 30. lipnja 2014., obilježena je noć klanjanja i molitve.

Želja organizatora, Zaklade Marija De Mattias, bila je zazivati Krv Kristovu za sve potrebe naše Crkve, društva, siromašnih, nezaposlenih, obespravljenih, te upravo u molitvi tražiti odgovore i snagu za sve nesigurnosti i poteškoće s kojima se čovjek današnjice susreće.

Ovim bdijenjem uoči središnjeg blagdana sestara Klanjateljica Krvi Kristove htjelo se podijeliti s ljudima veliku istinu i temeljnu dimenziju otkupiteljskog poslanja, a ta je da *nismo otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, već dragocjenom Krvlju Kristovom...* Mi vjerujemo da će mnogi u sadašnjem trenutku i različitim nevoljama pronaći novu snagu, nadu, sigurnost i novi život upravo u Krvi Kristovoj, cijeni našega otkupljenja.

Zaklada Marija De Mattias djeluje od 2007. godine upravo u ovome duhu, za dobrobit bližnjih, u ime pravde, solidarnosti i ljubavi. Stoga podržava i promiče različite socijalne, duhovne i edukativne djelatnosti kojima se unapređuje ljudsko kao i kršćansko dostojanstvo svakog čovjeka u društvu. Zahvalni smo svima koji su prepoznali i podržali ovu ideju, te bili dio zajedništva u molitvi.

s. Ljubica Radovac

S. VIKTORIA KOŠAK - DOKTORICA ZNANOSTI

U nedjelju, 6. srpnja 2014., za vrijeme svečane promocije doktora znanosti i umjetnosti, s. Viktoria Košak, Klanjateljica Krvi Kristove, primila je doktorsku diplomu za znanstveno područje: humanističke znanosti, povijest, hrvatska i svjetska moderna i suvremena povijest.

U skladu s protokolom, kandidati odjeveni u svečane odore i akademske kape, među kojima i s. Viktoria, došli su u povorci od zgrade Sveučilišta do zgrade Hrvatskog narodnog kazališta.

Svečanosti su nazočili njezini roditelji Ivan i Ružica Košak, a u ime redovničke zajednice s. Vesna Abramović.

S. Viktoria Košak rođena je 1978. u Zagrebu. Završila je Osnovnu školu u Dugom Selu i Srednju školu u Zagrebu. Godine 2001. upisala je dvopredmetni studij povijesti i pedagogije, na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na kojemu je diplomirala 2006. Od 2007. do 2012. radila je kao profesorica povijesti i pedagoginja u Općoj gimnaziji Katoličkog školskog centra „Ivan Pavao II.“ u Bihaću, BiH. Objavila je izvorni znanstveni članak i sudjelovala na jednom znanstvenom skupu. Govori engleski i talijanski jezik. Članica je redovničke zajednice Klanjateljica Krvi Kristove od godine 2000.

Poslijediplomski doktorski sveučilišni studij povijesti upisala je i pohađala na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Doktorsku disertaciju o temi *Povijest škola sestara Klanjateljica Krvi Kristove u BiH (1880.-1945.)* izradila je pod vodstvom mentora prof. dr. sc. Mije Korade, a uspješno ju je obranila 19. prosinca 2013.

Cilj rada bio je istražiti i prikazati osnivanje i djelovanje osnovnih, viših djevojačkih i građanskih škola te ostalih odgojno-obrazovnih djelatnosti sestara Klanjateljica Krvi Kristove u BiH od

1880. do 1945. Rad se temelji na neobjavljenim izvorima iz dva arhiva Klanjateljica, drugim neobjavljenim i objavljenim izvorima i literaturi. Metodološki je podijeljen na nekoliko cjelina: nakon uvoda u drugoj cjelini prikazan je širi društveno-povijesni kontekst u koji dolaze Klanjateljice u BiH kao i povijest nastanka same zajednice. Treća cjelina je podijeljena na prikaz osnivanja i djelovanja škola Klanjateljica u tri povijesna razdoblja: od 1880. do 1918., od 1918. do 1941. i od 1941. do 1945. U svakom razdoblju se analizirao društveno-politički kontekst, državni školski sustav te osnivanje i rad svake od jedanaest osnovnih i pet viših djevojačkih odnosno građanskih škola. U četvrtoj cjelini je izvršena komparativna analiza nastavnih planova i programa državnih i škola Klanjateljica te kvantitativna analiza učenika iz dvije škole Klanjateljica. Rad pridonosi boljem sagledavanju i razumijevanju položaja osnovnih i nižih srednjih škola Klanjateljica te njihov doprinos razvoju modernoga osnovnog i srednjeg školstva, širenju kulture i obrazovanja u BiH od 1880. do 1945.

Zajednica Klanjateljica se raduje zbog uspjeha sestre Viktorie. Neka ju prati Božji blagoslov u daljnjim koracima njezina redovničkog života i rada na području za koje se stručno osposobila.

s. Vesna Abramović

IZ DOKTORSKE RADNJE S. VIKTORIE KOŠAK

Povijest škola sestara Klanjateljica Krvi Kristove u BiH (1880. - 1945.)

Drage sestre, željela bih vam ovim kratkim sažetkom približiti temu mog doktorskog rada „Povijest škola sestara Klanjateljica Krvi Kristove u BiH (1880. – 1945.) koju sam obranila 19. prosinca 2013. na Hrvatskim studijima u Zagrebu. Cilj mog rada je bio istražiti i prikazati osnivanje i rad 11 osnovnih i 5 viših djevojačkih odnosno kasnije građanskih škola te raznih izvanškolskih aktivnosti Klanjateljica Krvi Kristove u BiH u razdoblju od osnivanja prve škole 1880. do zatvaranja svih škola 1945. te njihov doprinos razvoju modernog osnovnog i srednješkolskog obrazovanja u BiH.

U radu sam najvećim dijelom koristila neobjavljene izvore iz dva arhiva sestara Klanjateljica: Arhiv Regije Zagreb i Archivio Generale Roma te objavljenim izvorima kao školskim zakonima, pismima, redovničkim pravilima i literaturi. Rad sam podijelila na nekoliko cjelina: nakon uvoda u drugoj cjelini je prikazan širi povijesni kontekst u koji dolazi zajednica Klanjateljica 1879. u Budžak kraj Banje Luke. Prikazano je društveno-socijalno stanje te prosvjetne prilike u BiH u 19. st. prema kojima je bio veliki postotak nepismenog stanovništva. S dolaskom austrougarske vlasti naseljavaju se u BiH veće skupine stranih kolonista i osnivaju njemačke kolonije na području između Bos. Gradiške i Banje Luke. U drugom dijelu prve cjeline dan je povijesni presjek osnivanja redovničke zajednice Klanjateljica u 19. st. u Italiji, pripajanje zajednice u Švicarskoj Klanjateljicama u Italiji

i njihov progon iz Švicarske i iz Kneževine Baden odakle je mala skupina sestara došla u Feldkirch (Austrija). Tu ih je upoznao p. Pfanner i pozvao ih u BiH naglašavajući im veliku potrebu za prosvjetnim djelovanjem i obećao im pomoć oko kupnje zemljišta i gradnje samostana. U zadnjem poglavlju ove cjeline dan je opis dolaska sestara Klanjateljica u BiH u listopadu 1879., osnivanje Samostana *Nazaret* u Budžaku kraj Banje Luke i otvaranje sirotišta u provizornom samostanu. Sirotište je otvoreno već prvog mjeseca od dolaska sestara, a nakon što su već došla prva djeca sestre su počele gradnju zgrade za sirotište i školu od sredstava koje su skupile prošnom u inozemstvu. Školska zgrada je u jesen bila gotova i osnovna škola je otvorena u rujnu 1880. Nastava je u početku bila dvojezična s hrvatskim i njemačkim odjeljenjem.

U trećoj središnjoj cjelini rada prikazano je osnivanje i djelovanje 11 osnovnih i 5 viših djevojačkih/građanskih škola Klanjateljica u BiH od 1880. do 1945. Cjelina je podijeljena na tri poglavlja koja prikazuju djelovanje škola u tri vremenska razdoblja: za vrijeme austrougarske vlasti (1880. do 1918.), za vrijeme Kraljevstva SHS, Kraljevine SHS i Kraljevine Jugoslavije (1918. do 1941.) i za vrijeme NDH (1941. do 1945.). Prikazane su i procjene brojčanog kretanja učenika u svim školama do 1941. koji su predstavljeni prema dostupnim i sačuvanim izvorima.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata nastava se u školama odvijala kako su dozvoljavale

ratne prilike, a izvori donose podatke da je većina škola u ratu radila. Sve škole Klanjateljica su zatvorene u svibnju 1945. odlukom Ministarstva prosvjete Federativne BiH, kojom je bio zabranjen rad svih privatnih škola u BiH, a učenici su se morali odmah upisati u državne škole. Na temelju naredbi vlasti u pojedinim školama izvršena je predaja školskih inventara, školskih zgrada i učionica te školskog arhiva škola Klanjateljica za potrebe državnih škola. U četvrtoj cjelini napravljena je komparativna analiza nastavnih planova i programa osnovnih i viših djevojačkih škola Klanjateljica s nastavnim planovima i programima državnih osnovnih i viših djevojačkih škola te kvantitativna analiza učenika škola Klanjateljica na primjeru osnovne škole u Bosanskoj Gradiški i više djevojačke (kasnije građanske) škole u Zenici. Analizirana su brojana kretanja učenika, spolna i religijska struktura učenika, regionalno podrijetlo i socijalni status učenika. U zaključku je prikazan sažetak cjelokupnog rada te su naglašeni zaključci da je doprinos škola Klanjateljica na razvoj modernog osnovnog i srednješkolskog obrazovanja u BiH bio važan kao i doprinos kulturnom razvoju sredine u kojem su škole djelovale. Prema iznesenim podacima veliki broj učenika pohađao je škole Klanjateljica te sudjelovao u raznim izvannastavnim aktivnostima: učenju stranih jezika, ručnog rada, kućnih poslova, crtanja ili sviranja pojedinih instrumenata organiziranih u školama i samostanima Klanjateljica. Želim se ovom prilikom zahvaliti sestrama na podršci i mogućnosti da vrijeme i rad uložim u istraživanje naše povijesti. Nadam se da će ovaj rad doprinijeti boljem upoznavanju naše povijesti, otkrivanju Božjeg djelovanja u životu naše redovničke zajednice i biti nadahnuće za nove snove i istraživanje Božje volje za našu budućnost.

s. Viktorija Košak

MEĐUNARODNI SUSRET PASTORALNIH DJELATNIKA MEĐU ROMIMA

S. Karolina Miljak, nacionalna ravnateljica za pastoral Roma i članica Katoličkog međunarodnog odbora za Rome sa sjedištem u Toulonu u Francuskoj, sudjelovala je u organizaciji međunarodnog susreta održanog 4.–6. travnja 2014. u Veneciji na temu „Rušiti zidove diskriminacije i izolacije“, na kojemu je održala i zapaženo predavanje pod naslovom „Pastoralni pokušaji razbijanja zidova diskriminacije i izolacije“. Na susretu je sudjelovalo oko 160 pastoralnih djelatnika iz Europe i svijeta, članovi Odbora, biskupijski povjerenici, suradnici Odbora i sami Romi. Delegaciju iz Hrvatske predvodio je predsjednik Odbora HBK za pastoral Roma đakovačko-osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić.

S. Karolina sudjelovala je u ime HBK 5. i 6. lipnja 2014. u Vatikanu na susretu koji organizira Papinsko Vijeće za dušobrižništvo selilaca i putnika. Tom prilikom s. Karolina održala je predavanje „Aktualna situacija pastoralna Roma u Hrvatskoj“.

SLAVLJE U ZAJEDNICI MISIONARA KRVI KRISTOVE

Hrvatska delegatura Misionara Krvi Kristove sa sjedištem u Zagrebu, radovala se i zahvaljivala Gospodinu prigodom svećeničkog ređenja svoga člana, brata Marijana Zubaka.

U radosnom slavlju svećeničkog ređenja u subotu, 21. lipnja 2014., zajedno s Misionarima iz Hrvatske i Poljske, sudjelovale su i sestre Klanjateljice Krvi Kristove.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u svečano euharistijsko slavlje u zagrebačkoj katedrali, tijekom kojeg je zareadio za svećenike sedam dijecezanskih i sedam redovničkih kandidata. Za Družbu misionara Krvi Kristove, Sveti red prezbiterata primio je br. Marijan Zubak, CPPS – župa Sv. Josipa radnika – Slavonski Brod.

Obraćajući se ređenima u homiliji Kardinal je poručio: “Dragi ređenici, želim da punim plućima iskusite svećeničku radost već na početku svoje prezbiterijske službe, pripremajući se za mladu misu i ulazeći po prvi put sa strahopoštovanjem u ispovjedaonicu

da biste bili služitelji Božjeg milosrđa u sakramentu pomirenja. Želim da tu radost, taj žar i polet duha obnavljate i u njemu iz dana u dan rastete po svakom slavljenju Svete Mise i podjeljivanju svetih sakramenata. Za vas i za sve nas svećenike ostaje uvijek aktualna preporuka svetog Pavla svom učeniku Timoteju: ‘Podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku’ (2 Tim 1,6).”

Slavlje Mlade Mise br. Marijana bit će 27. srpnja 2014. u 10.30 sati u župnoj crkvi Sv. Josipa radnika u Slavskom Brodu.

s. Vesna Abramović

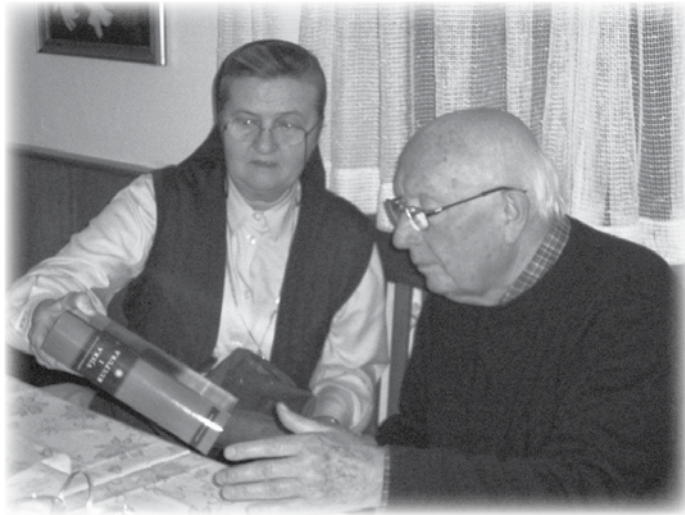
SJEĆANJE NA S. CVIJETU IVANČIĆ

Nysa, 25. kolovoza 2013.

Draga i časna sestro Ana Marija!
Srdačan ti pozdrav iz poljske Nyse!
Nije mi poznato vjeruješ li ti u životne slučajnosti! Tu i tamo nešto slično, ili barem neobično, ima mjesta. Šaljem ti jedan takav događaj.

Davno, davno sam vodio sprovod pokojne i dobre sestre Cvijete. Bio sam njezin ispovjednik. Ona je uvijek pisala svoje sitne nesavršenosti, ja bih to pročitao, nešto joj rekao i dao joj odrješnje.

A sada nešto o iznenađenju – slučajnosti!
Tražio sam neku knjigu kad me odjednom

nešto jako potaklo da uzmem u ruke bilježnicu i odmah sam uzeo ovo što ti šaljem. To je moja propovijed koju sam održao na sprovodu sestre Cvijete. Već sam to zaboravio, ne sjećam se ni kad je to bilo. Pročitao sam i narcistički se divio samome sebi što sam tako cvjetno govorio o pokojnoj sestri Cvijeti. No po mom uvjerenju, ona je to zaslužila.

Ne znam je li bio njen poticaj da to uzmem u ruke i pošaljem u vaš arhiv, odnosno u bilježnicu dokumenata o njoj. O tome možemo mudrovati, no bitno je što sam to našao i što vam šaljem. Za mene je sestra Cvijeta bila zanimljiva i dobra osoba, koja je na svoj način komunicirala s drugima i rado je slušala jer ju je sve zanimalo. Često takve pozitivne osobe treba izvaditi iz arhiva te ih navesti kao primjer novim generacijama.

Toliko iznenađujućeg iznenađenja, a možda i neka poruka...

Još jednom srdačan pozdrav tebi i svim sestrama.

p. Ivan Cebulski, SVD

S. CVIJETA IVANČIĆ – PREMINULA 23. KOLOVOZA 1986.

Čovjek otvara zemlju da iz nje izvadi bogatstvo ili da u nju pokopa biser ljudskoga života – ljudsko tijelo, Božji hram određen za uskrsnuće. Evo, sada stojimo nad otvorenom zemljom koja prima tijelo sestre Cvijete da ga sačuva za veliki dan Gospodnji u kome ćemo svi biti privedeni slavi njegova uskrsnuća.

Otišla je sestra Cvijeta. U sveopćoj krizi, nemiru, tjeskobi naših dana cvijeće klija, raste, cvjeta. U tisuću boja blista, miriše... Cvijeće je život, cvijeće je dar neba. Cvijet želi biti darovan.

U perivoju zagrebačke provincije sestara Klanjateljica Predragocjene Krvi jedan takav cvijet zvao se sestra Cvijeta, koja je u mnogim mjestima svoga zvanja i poslanja u Kristovom vinogradu darivala Bogu i ljudima svoj cvijet kao: izvanredna katehistica, dobra poglavarica, učiteljica ili izvjestiteljica sestrama najnovijih zbivanja u svijetu. No prije svega bila je gorljiva, pobožna i – koliko je to ljudski moguće – uzorna redovnica. Strpljivo je podnosila svoj križ kojim ju je pohodio Gospodin, posebno kad ju je za života uveo u svoju šutnju, zbog čega nije mogla drugima reći svoje mišljenje. To je bio težak križ, koji je nastojala hrabro nositi.

Gospodin ju je pozvao u svoju vječnu šutnju, u šutnju mira, šutnju koja više govori od svakog govora!

Gospodine, koji šutiš, Bože skriveni, Bože našega putovanja, vjere, nade i čežnje ljubavi, Bože svih pokojnika skrivenih u tvojoj šutnji, hvala ti za tvoju šutnju, za nedostatak izrazitih znakova, za dar uvjerenja, za čežnju koja ne gubi povjerenje zbog tvoje šutnje! Hvala ti i za šutnju sestre Cvijete – za ovu na zemlji i onu u vječnosti! Hvala ti za šutnju svih pokojnika koje je prigrlila tvoja šutnja jer su uronili u skrivenom Bogu!

Sestra Cvijeta dobro je znala da se kuća ne gradi na mostu, a život je most koji vodi čvrstom tlu, na kome gradimo svoju budućnost – vječnost. U vidu ove zadnje perspektive gradila je zemaljsko prebivalište. A sada, kao ratar koji se uvečer vraća kući s polja miran i svjestan da je pravedno završio svoj dan – tako se i sestra Cvijeta vratila mirna Očevoj kući jer je dovršila svoju zemaljsku trku, sačuvala je vjeru, bila je dobar boj.

Puni smo nade da je njoj pripravljen vijenac pravednosti, koji će joj uzvratiti Gospodin, pravedan sudac.

Sestro Cvijeto, „neće ti više sunce biti svjetlost danju neće ti svijetliti ni mjesecina, nego će Jahve biti tvoj sjaj. Sunce tvoje neće više zalaziti niti će ti mjesec pomrčati jer će Jahve biti tvoje vječno svjetlo i okončat će se dani tvoje žalosti“ (Iz 60,19-20). Počivaj u miru.

ZAHVALA S. MARIJE BILANOVIĆ

Drage sestre Regionalne uprave
i sestre zajednice na Tuškancu,

ovom prilikom želim vam od srca zahvaliti što ste mi omogućile da započnem i dovršim studij na Katehetskom institutu Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Posebna hvala Regionalnoj upravi, prošloj i sadašnjoj, na povjerenju i darovanim sredstvima koja su mi olakšavala studentske brige.

Također hvala svim sestrama zajednice Tuškanac s kojima sam dijelila život i zajedništvo u studentskim danima.

Napose vam hvala na strpljivom podnošenju mojih kukanja što dani u ispitnim rokovima ne traju duže od 24 sata.

Doista, hvala na svakom darovanom vremenu, razumijevanju, podršci i zanimanju.

Gospodin vam uzvratio svojom dobrotom i blagoslovom!

s. Marija Bilanović

MOLITVA U OLUJI

Donosimo „Molitvu u oluji“ misionara i isusovca p. Ante Gabrića koju je molio i napisao kad ih je u Bengalu, u Indiji, pohodila strašna oluja.

Pohodio si nas, o vječni Bože, svojom kušnjom:
ovom strašnom olujom, ovim valovima Bengalskog mora.

Usred zimske noći, dok smo spavali.
Kolibe su se tresle od orkanskog vjetrova,
zemljani zidovi popustiše, sve se ruši.

Na sve smo strane bježali
da bismo spasili svoje živote i živote svoje djece.
Zazivamo Tebe sada.

Bili smo Te zaboravili.
Živjeli smo previše za sebe, za ovaj svijet, daleko od Tebe.
I, evo, Ti si nas pohodio.

Odnio si nam ono na što smo se toliko oslanjali.
Ostadosmo sami.
Ljudski govoreći: siromašni da se Tobom obogatimo,
da se Tebi približimo, da na Tebe mislimo,
da mislimo na druge, na braću i sestre.
I eto, u ovoj nevolji obogatismo se ovom ljubavlju:

ljubavlju prema Tebi, ljubavlju prema bratu čovjeku.
Misleći na njihovu bijedu, zaboravismo na svoju.
Hvala Ti, o vječni Bože, na ovoj kušnji!
Hvala Ti na ovome daru, na ovom pohodu!
Ostani s nama da bismo mi mogli ostati s Tobom,
da bismo mi mogli ostati jedni s drugima
– ljubeći se, pomažući i služeći jedni druge.

Ova oluja, ovi morski valovi,
ova opustošenost oko nas Tvoj je pohod,
Tvoj je dar.
Obogatismo se i za ovaj život – i za vječni život.

*U Maria Pollyu 1982.
P. Ante Gabrić, DI*

Biramo život njegujući stavove pomirenja, radosti i nade.

ZA ODMOR

Živeći i naviještajući evanđelje ljubavi, pravde i mira, sudjelujemo u preobrazbi svijeta.

(Konstitucije Klanjateljica Krvi Kristove, Vodič života 35)

RIJEŠITE JEDNADŽBU

$$A + B + C = D$$

A = tekućina u žilama

B = drugo ime za Isusa

C = pokazna zamjenica

D = naš naslovni blagdan

Pozdrav od s. Edite Janko

ŠALE

SVE NOVO

Ispovijeda se jedan lopov koji se upravo vratio s terena:

“Velečasni, krao sam televizije, perilice, kasetofone...”

“A valja li to što kradeš?” prekide ga svećenik.

“Moj velečasni, kako ne valja, sve novo!”

RAZGOVOR VLAKOVA

Parna lokomotiva primijeti na susjednom kolosijeku električnu lokomotivu pa je upita:

“Prestala si pušiti, a?”

SERVIRANJE

Što se može servirati, ali ne i pojesti?

“Teniska loptica!”

KINESKI

Dvije bakice ušle u kineski restoran. Konobar im odmah donio pribor za jelo – štapiće, a one će: “Oprostite, ali mi smo došle jesti, a ne plesti!”

NAŠA IZDANJA

AKCIJA - SVE PO 5 KUNA!!!

POVOLJNO DO KRAJA RUJNA!!!

Iskoristimo ponudu za darivanje naših izdanja drugima,
a ujedno doprinosimo ICZ fondu za tiskanje novih izdanja te širenje naših tiskovina!!!

